

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Núm. 391 - ANY XXXIII - Setembre 1996

Almanac

SETEMBRE: Mes de 30 dies, novè del nostre calendari. Ens apropem a la tardor i els dies i les nits tenen la mateixa durada.

El dia 1 el sol surt a les 5h 17m, i es pon a les 6h 25m

El dia 30 el sol surt a les 5h 46m, i es pon a les 5h 35m

El dia 22 el sol entra a la constel·lació de BALANÇA.

Avui entrem a la TARDOR a les 6 de la tarda.

27 de setembre: Eclipsi total de lluna, visible a Catalunya. El primer contacte amb l'ombra serà a la 1h 12m de la matinada. L'últim contacte amb l'ombra serà a les 4h 36 minuts.

L'eclipsi total es donarà entre les 2h 19m i les 3h 29m.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

El setembre és el mes de la verema i de moltes altres feines al camp, alhora que es comença a buscar els bolets. El refranyer ho recorda:

Des del setembre a l'agost, Els bolets collits pel setembre, beu vi vell i no beguis most. al matí són frescals i al migdia els cucs se'ls mengen.

Hom creu que aquest mes és el més bo per tallar fusta destinada a ser treballada, sempre tenint en compte les fases de la lluna. El refranyer també recorda els ocells migratoris:

Per sant Valeri, el tord ve i la griva se'n va.

Dia 1: FESTA MAJOR D'AGRAMUNT. Mai com enguany la Festa Major havia caigut tan avançada.

Dia 8: Nativitat de la Mare de Déu. Es celebra la festa de les imatges marianes que, segons la tradició, han estat trobades. Agramunt celebra la festa de la MARE DE DÉU DELS SOCORS. Antigament tal dia com avui era el dia gran de la nostra Festa Major.

Dia 11: Diada Nacional de Catalunya. Barcelona cau en poder de les tropes castellanes de Felip V. Catalunya deixa de ser un estat sobirà i es converteix en una mena de colònia de la corona castellana.

EFEMÈRIDES DEL MES:

3 i 4 de setembre de 1285. Victòria naval de Roger de Llúria sobre l'estol francès. Després de ser proclamat Pere II el Gran rei de Sicília, el nostre monarca fou excomunicat pel sant pare i el rei de França, Felip III l'Ardit, organitzà una croada per conquerir Catalunya. L'exèrcit croat francès, envai Catalunya pel Rosselló i avançà fins a Girona, ciutat que va resistir un heroic setge per aturar l'avanç francès. Això donà temps a que l'estol català que es trobava a Sicília, amb trenta o més galeres dirigides per l'almirall Roger de Llúria, arribés fins al golf de Roses on hi havia les naus franceses que ajudaven la invasió. La nit del 3 al 4 de setembre es produí l'encontre entre els dos estols, el resultat fou una gran victòria catalana i una desfeta total de l'armada francesa. El rei de França, però, va enviar el comte de Foix a l'almirall Roger de Llúria per demanar-li una treva. Com que l'almirall es va negar a cap treva, l'ambaixador francès l'amenaçà superbament d'armar tres-centes galeres franceses i així poder-lo derrotar. És cèlebre la resposta donada per Roger de Llúria i recollida pel cronista Bernat Desclot: **"No em fassats reguard quan deïts que el rei de França armarà a l'altre any tres-centes cors de galeres: jo crec bé que ell les porà armar, aqueixes e encara més. E jo, a honor de mon senyor lo rei d'Aragó, si el rei de França n'arma tres-centes, armar-n'he cent sens pus. E quan aquelles cent hage armades, pens-ne d'armar lo rei de França tres-centes o mil si es vol, que no tem que es gosen ab mi trobar en nenguna part. Ne sols no em pens que galera ne altre vaixell gos anar sobre mar menys de guiatge del rei d'Aragó; ne encara no solament galera ni lleny, mas jo no creu que nengun peix se gos alçar sobre mar si no porta un escut ab senyal del rei d'Aragó en la coa per mostrar guiatge d'aquell senyor rei (...)"**.

R. Bernaus

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - - -
Precipitacions: ■■■■

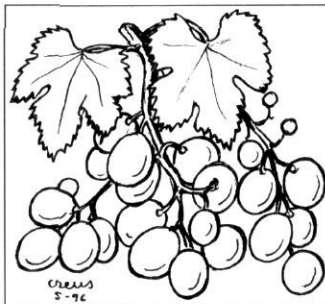
Les fases de la lluna:

Quart minvant el dia 4 a les 19h 06m

Lluna nova el dia 12 a les 23h 07m

Quart creixent el dia 20 a les 11h 23m

Lluna plena el dia 27 a les 2h 51m

La bona fusta per obrar pel setembre l'has de tallar: per la lluna nova, talla la soca i per la vella talla l'estella.

Demografia

(Mes d'agost de 1996)

MATRIMONIS

Jaume Farràs i Puigpinós, i Maria-Alba Riera i Solé dia 4
Joan Valls i Llobera, i Maria-Soledat Solanes i Solé dia 10

DEFUNCIONS

Montserrat París i Armengol 83 anys, dia 28
Pilar Puig i Gallifa 84 anys, dia 30

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'AGOST

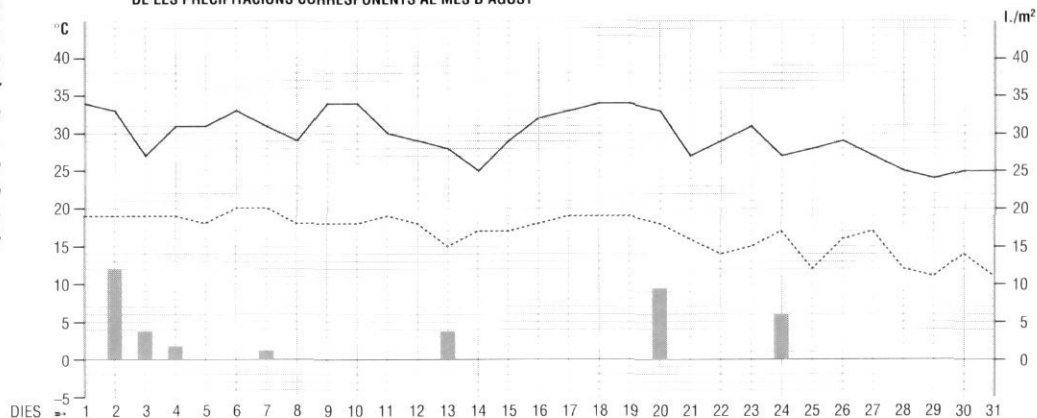
Dia 2	12'0 l./m ²
Dia 3	3'8 l./m ²
Dia 4	1'8 l./m ²
Dia 7	1'2 l./m ²
Dia 13	3'8 l./m ²
Dia 14	Inapreciable
Dia 20	9'5 l./m ²
Dia 21	Inapreciable
Dia 27	Inapreciable
Dia 29	Inapreciable
Dia 30	Inapreciable
TOTAL	32'1 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'AGOST

Màxima del mes 34°, dies 1, 9, 10, 18 i 19
Mínima del mes 11°, dies 29 i 31
Oscil·lació extrema mensual 23°
Mitja de les màximes 29'709°
Mitja de les mínimes 16'838°
Mitja de les mitjanes 23'274°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES D'AGOST

Núm. 391
Any XXXIII
Setembre 1996

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny, Jordi
Martí, Pere Mora, Lluís Pons, Deudat
Pont, Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

(E) A C P C
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.950 ptes.

A l'estranger: 3.500 ptes.

Número solt: 280 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Mª Pilar Solé. Tel. 39 21 64

o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: La Diada Nacional de Catalunya es va celebrar enguany de forma unitària entre totes les forces polítiques, a les quals es van afegir unes quantes entitats de les moltes que haurien estat convidades a participar en l'ofrena floral. Testimoni d'aquest acte és aquest reguitzell de poms de flors dipositats sota la placa indicadora de la plaça de l'Onze de Setembre.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Dir, com ho fa "un jove d'Agramunt" en una carta en aquest mateix número de la revista, que la Festa Major "va estar dedicada exclusivament a la població d'avançada edat" és passar-se un bon tros. Si el que vol dir és que la programació de la festa no va estar encertada en aquells aspectes que més motiven els joves –grups musicals, en definitiva–, ja té més raó.

És evident que el programa festamajoraire era ben curull d'actes però que, en conjunt, era un xic gris, sense imaginació, continuant en una inèrcia que fa temps que dura i que no es pot o no es vol trencar. L'espectacle, i una festa major és un conjunt d'espectacles, necessita renovació, canvi. El públic demana nous al·licients, perquè vivim en una època de constant renovació i on el ritme viu marca, fins i tot, la vida quotidiana.

Perquè aquesta renovació es doni, perquè es puguin facilitar nous al·licients cal que l'organització pugui comptar amb una àmplia participació de persones i com més representatives siguin dels diversos sectors de la societat, millor que millor. Ignoro quants membres formen part actualment del Consell Municipal de Festes però seria convenient, a tenor del que ha passat aquest any, que s'hi involucrés a més gent.

I tots plegats, i especialment els joves, també ens hauríem de fer algunes reflexions sobre la nostra voluntat de participar en el conjunt dels temes que ens afecten. No és bo que esperem que tot ens ho portin amanit. Cal que entre tots hi posem el coll. No n'hi ha prou de criticar, únicament. Cal fer-ho, però també cal tenir la voluntat d'ajudar en allò que és de tots i a les administracions els pertoca posar-hi els mecanismes adients.

Quant a la Diada, enguany sí que hi ha hagut novetats prou importants i significatives. L'Onze de Setembre és una jornada que demana unitat perquè se celebra una festa que ens ha d'agermanar a tots, dins les diferències ben legítimes de cada un. La celebració conjunta, amb la presència de tots els membres de l'Ajuntament l'hi ha donat aquella força que li faltava els altres anys.

L'acte del matí va ser molt emotiu. Llàstima de la poca participació de les entitats a l'hora de l'ofrena floral. Caldria comprovar si la seva absència va ser un acte voluntari de cada una d'aquestes agrupacions, –es varen notar faltes molt significatives–, o bé és degut a alguna mancança de l'organització que caldria superar l'any vinent.

Perquè el pròxim Onze de Setembre també s'ha de celebrar de forma unitària. La Diada és la Festa Nacional de Catalunya i s'ha de trobar el punt just entre la reivindicació i la commemoració festiva perquè tots els ciutadans, i els grups que els representen, s'hi trobin a gust i la facin seva.

Afectuosament,

Bernat Jofre

Setembre 1996

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de SOLUCIONAR QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

Foto: J. Bertran

LA DIADA

PER PRIMERA VEGADA DES DE 1977 LA NOSTRA VILA VA CELEBRAR UN ONZE DE SETEMBRE UNITARI TOT COMMEMORANT EL VINTÈ ANIVERSARI DE LA "MARXA DE LA LLIBERTAT".

L'Ajuntament de la Vila va voler recordar el pas per Agramunt de la Columna Lluís Companys l'any 1976 i va convocar a la celebració unitària de la Diada Nacional de Catalunya. Els actes es repartiren entre el matí i la tarda en una celebració reivindicativa i festiva alhora.

La celebració del matí es va fer a la Plaça de l'Onze de Setembre, amb l'assistència d'unes 300 persones, il·acte

central va consistir en la lectura d'un manifest que havia estat aprovat per tots els grups municipals que n'encarregaren la redacció a una persona aliena a l'Ajuntament i als propis grups.

Aquest manifest va ser llegit per un membre del grup Teatredetics mentre que un altre de Ràdio Sió feia les funcions de presentació. El text íntegre del manifest el publiquem més endavant.

A l'acte hi assistiren, per primera vegada, tots els membres de la Corporació Municipal acompanyats d'altres autoritats.

Una altra de les novetats de la celebració unitària de la Diada va ser l'ofrena floral que, per primera vegada, es va fer conjuntament per part de les sis forces polítiques a les quals s'hi afegiren les 12 entitats que es relacionen més avall a més de l'Ajuntament en nom de tota la

Vila. Com es podrà veure s'hi troben a faltar moltes associacions de caire divers. No sabem si per voluntat expressa de no participar-hi o per una descoordinació en l'organització de l'acte o en les pròpies entitats.

L'ofrena floral davant la plaça de l'Onze de Setembre es va fer amb aquest ordre: Coral d'Avui i Bon Cant, Colla Sardanista "Estol", Escola Municipal de Música, Cobla Riella i Jovenívola d'Agramunt, Colla "Dansaires de Riella", Club Handbol d'Agramunt, Associació de Pares del Col·legi Ntra. Sra. del Socors, Espai Guinovart, Agrupació de Dones Esbarjo, Grup Escènic Teatredetics i Revista SIÓ. A continuació els grups municipals Independents, Partit Popular, ERC, PSC, CDC i, finalment, l'Ajuntament en representació de tothom.

Després de la lectura del Manifest unitari la Coral d'Avui va oferir quatre peces de caràcter patriòtic incloent-hi l'himne nacional de Catalunya, Els Segadors, que va ser cantada com a peça de concert i no com a himne popular amb

la participació del públic assistent. La configuració urbanística de la plaça de l'Onze de Setembre no és la més idònia per aquest tipus de celebracions. Ni per fer ofrenes, ni per acollir un públic un xic nombrós.

Els actes festius de la Diada es celebraren a la tarda al Mercadal amb l'actuació del grup d'havaneres Vent Serè i la cobla Riella. Malgrat les inclemències meteorològiques el públic va ser nombrós i aguantà el mal temps.

MANIFEST LLEGIT EN MOTIU DE LA DIADA

Avui, Diada Nacional de Catalunya, es compleixen vint anys del final de la Marxa de la Llibertat, un moviment pacifista que durant l'estiu de 1976 va recorre totes les comarques de Catalunya amb l'objectiu de reivindicar els principis de l'Assemblea de Catalunya: Llibertat, Amnistia i l'Estatut d'Autonomia.

La convocatòria per aquesta gran manifestació la va fer el Secretariat Català de Pax Cristi, una organització de caràcter pacífic. L'adhesió a la Marxa va ser especular i la majoria d'entitats de Catalunya s'hi varen afegir. Quan tot estava a punt, el Ministeri de Governació, presidit per Manuel Fraga Iribarne, prohibeix la Marxa que, a partir d'aquell moment, esdevé un acte clandestí.

La columna Lluís Companys arribà a Agramunt el dia 1 de setembre, dos dies més tard del previst. Això va permetre que els actes es poguessin celebrar gairebé amb normalitat perquè les forces de l'ordre públic l'estaven esperant en un altre indret.

La nostra vila es va estalviar, d'aquesta manera, els deplorables actes de repressió que es visqueren en altres poblacions.

Han passat vint anys d'aquells fets que varen ser un dels últims protagonitzats per un règim opressor de les llibertats individuals i col·lectives. Poc després, el denominat període de la transició donà pas a un estat democràtic formal. Per a les joves generacions d'agramuntins, tot això és un passat remot i probablement, no s'adonen que ells han estat els primers afectats i principals beneficiaris del nou règim de llibertat.

Avui, ara i aquí, els agramuntins celebrem el vintè aniversari d'aquells fets que afectaren a la nostra vila.

Catalunya els commemora també, i ho fa a la ciutat de Sant Boi on, fa vint anys, es va celebrar per primera vegada la festa l'Onze de Setembre de forma oberta, sense témer la repressió del règim, però amb el dubte del futur.

Vint anys després ja coneixem el futur que llavors ens inquietava. Ha estat un futur diferent del que la majoria es pensava. Uns per una cosa, altres per una altra. Però, som on som, i l'Agramunt i la Catalunya de llavors res no tenen a veure amb la d'ara.

Si per alguna cosa es va caracteritzar la Marxa de la Llibertat va ser pel seu caràcter pacifista. Extremadament pacifista. No podia ser d'una altra manera. Des de 1714 la lluita dels catalans per reclamar les llibertats perdudes ha estat sempre pacífica. I si en algun cas s'ha utilitzat la violència ha estat de caràcter defensiu.

És veritat que fins fa poc, una minoria ha cregut en la legitimitat de la lluita armada per aconseguir la llibertat del nostre País. Sortosament, però, els catalans no els van seguir i finalment han abandonat les armes per passar a defensar els seus ideals amb els mitjans democràtics que tots ens hem donat.

Ara bé, rebutjar la violència com a forma de conquerir les llibertats de Catalunya no vol dir que aquestes siguin menys anhelades, sinó que tenim unes altres armes per utilitzar i, especialment, molt especialment, que som un poble entroncat en una civilització, en una cultura, del respecte i de la tolerància.

Els qui critiquen la voluntat de pervivència de Catalunya amb l'excusa dels conflictes de l'Europa Central, o són uns ignorants o van plens de mala fe. La nostra no és una nacionalitat opressora, la nostra és una nació que vol conquerir les cotes de llibertat a les quals té dret. I ho vol fer amb pau, respecte i llibertat per a tothom.

Quines són doncs les armes que cal utilitzar per aconseguir els objectius? Perquè, tingueu ben present, que caldrà lluitar per obtenir-los. Mai no ens els donaran gratuïtament. Aquestes armes són, especialment, la cultura i la llengua. I mai no hi hauríem de renunciar. Si ho fem, no únicament perdrem la lluita, sinó que desapareixerem com a poble.

I no us deixeu enlluernar pels avenços que hem aconseguit durant aquests darrers vint anys en el tema de l'ensenyament o alguns aspectes dels mitjans de comunicació. No us deixeu enlluernar perquè pot ser un miratge. La realitat és que la cultura catalana, la llengua catalana, estan en perill.

Un perill que no únicament ve de fora. També el tenim a casa, a Catalunya. Les amenaces externes són bastant clares i mostres ens n'han donat uns i altres. I malgrat que, a vegades, el llop es posi la pell de corder, sempre se li veu l'orella.

El perill interior és el més preocupant perquè no es veu tant. Molts, fins i tot, el neguen de bona fe. L'amenaça que té la nostra cultura no ve únicament d'una falta de llibertats. Sinó que es genera des de dins el nostre mateix poble que, enlluernat per una falsa normalització lingüística i cultural, ha abaixat la guàrdia o s'ha deixat endur pel corrent d'una política que ens amaga la realitat.

Una realitat que ens diu que l'ús social del català no avança malgrat que les noves generacions han après l'idioma a l'escola. Una

realitat que ens diu que la majoria dels mitjans de comunicació, premsa, ràdio i televisió, són en castellà. Una realitat que ens diu que la llengua catalana és absent de molts sectors de l'administració pública i privada. Una realitat que ens diu que la gran majoria de catalanoparlants canvia molt sovint al castellà en una acció de mimetisme o de confraternització mal entesa.

La celebració d'aquest vintè aniversari, d'aquest Onze de Setembre, hauria de servir per aconseguir que els catalans s'adonessin de la realitat de la cultura i de la llengua. I que aquesta presa de consciència es tradís en una acció personal i política per millorar aquest estat de les coses.

L'acció política diària porta a una legítima discrepància entre les diverses forces representatives de la societat. És natural i necessari. Però per sobre d'aquesta discrepància hi ha d'haver una unanimitat institucional en molts aspectes, com en el cas de la Festa Nacional de Catalunya.

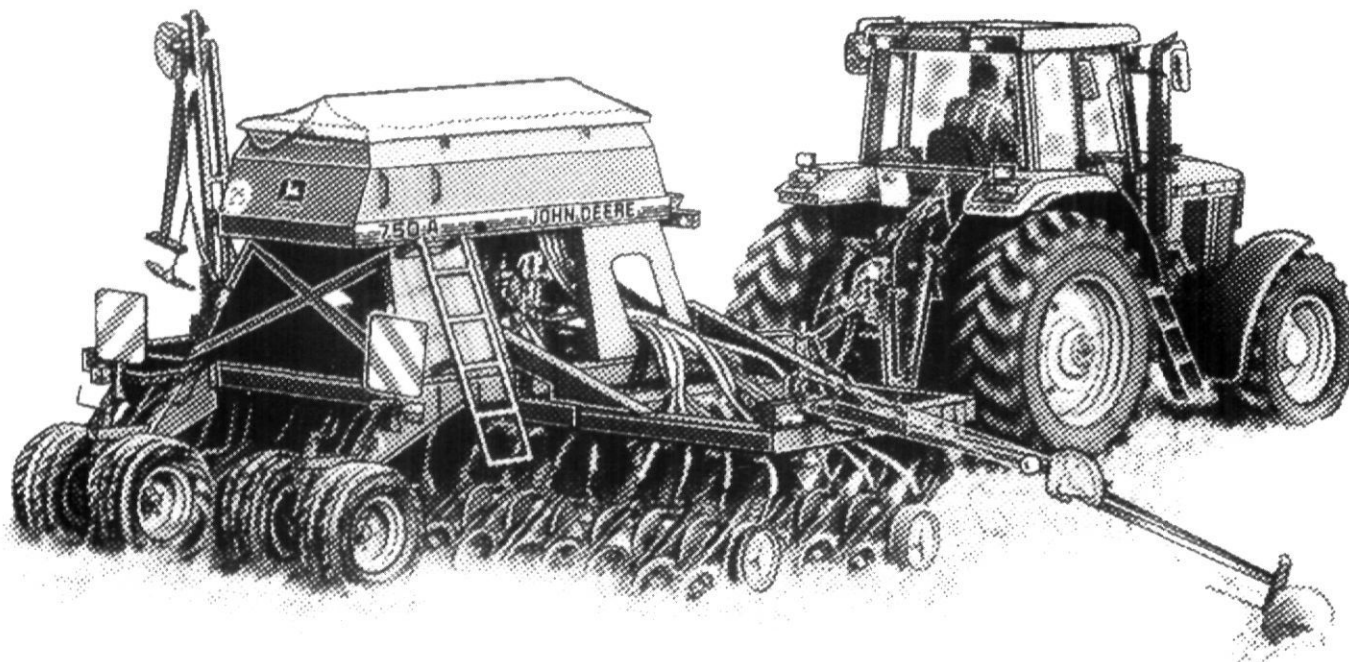
Avui així ha estat. No únicament els grups polítics s'han ajuntat sinó que també ho han fet les entitats culturals, socials i esportives de la Vila recordant aquells anys d'esforç comú per recuperar la personalitat política de Catalunya.

Que aquest acte d'avui, serveixi de recordatori de la situació en què encara es troba Catalunya després de 20 anys de democràcia. Però especialment hauria de servir per conscienciar-nos a tots del fet que cal perseverar en la lluita, —sempre pacífica i des de tots els àmbits socials i polítics—, per arribar a tenir aquella Catalunya rica i plena que diu el nostre himne nacional.

Agramuntins: Visca Catalunya!

ONZE DE SETEMBRE DE 1996

Nova sembradora pneumàtica John Deere 750A per a sembra directa

DESCOBREIXI LA PRIMERA SEMBRADORA PNEUMÀTICA
PER A SEMBRAR D'UNA SOLA PASSADA

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

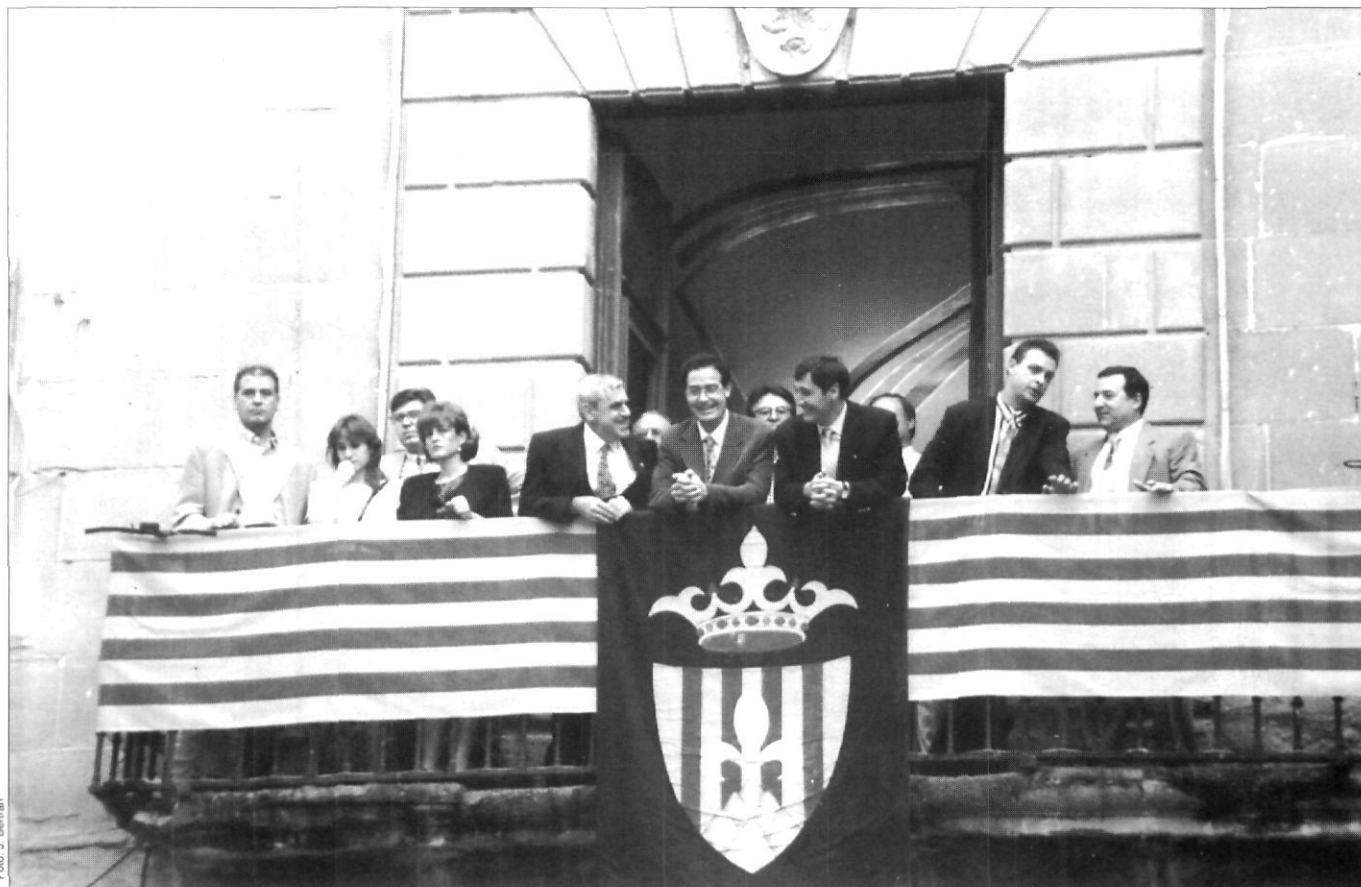

Foto: J. Bertran

FESTA MAJOR 96

DURANT ELS DIES 29, 30 I 31 D'AGOST I 1 DE SETEMBRE ES VA CELEBRAR LA FESTA MAJOR QUE HA ESTAT LA MÉS BAIXA DE TOTA LA HISTÒRIA. EL PROGRAMA D'ACTES VA SER MOLT EXTENS PERÒ QÜESTIONAT PEL JOVENT PER CONSIDERAR-LO FALTAT D'AL·LICIENTS.

Foto: J. Bertran

El conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Pere Macias, va ser el pregoner oficial de la Festa. La seva intervenció va estar dins els canons d'aquest tipus d'actes. L'assistència va ser més aviat minsa.

Els actes populars van començar al migdia de la vigília amb la tradicional pintada de murals. Enguany no era competitiva i alguns pares i mares s'hi van afegir tot tenint cura de retocar les pintades dels seus fills. La tradicional cantada d'havaneres va ser prou concorreguda malgrat el temps fresquet que feia la nit del dia 29. A més del grup local, Vent Serè, actuà el Grup Gavina, bastant flux pel gust de molta gent.

La jove dissenyadora agramuntina, Montse Guerrero, va ser la guanyadora del concurs convocat per l'ajuntament per escollir la portada del programa i el cartell de la propera edició de la Fira del Torró i de la Xocolata a la Pedra d'Agramunt. Durant tota la Festa Major la vintena de treballs presentats van estar exposats al foment i el diumenge es va procedir a lliurar el premi, 30.000 pessetes, al guanyador. El mateix dia es va inaugurar l'exposició que la nostra col·laboradora, Serafina Balasch, va fer a l'Espai Guinovart i de la qual se'n dona més informació en una altra secció.

Foto: J. Bertan

Foto: J. Bertan

Una de les exposicions que més èxit de públic aconseguí va ser la de Magda Zurita, que va ensenyar per primera vegada al públic el seus brodats a mà. Un conjunt de brodats que representen milers d'hores de feina i anys de dedicació. La mostra estigué exposada a la sala de la "Caixa del Penedès", una instal·lació que ha vingut a omplir un buit i que facilita que els artistes agramuntins tinguin més facilitat per exposar la seva obra.

Els més menuts van tenir per a ells sols una festa de l'escuma en una hora convenient i no van haver d'esperar fins a altes hores de la nit, després del Correfocs. El divendres a la tarda davant el Parc de Bombers varen poder disfrutar de valent. Tampoc no faltaren les habituals sessions de cucanyes i els espectacles infantils.

Foto: J. Bertan

Foto: J. Bertan

Després de molts anys vam tornar a tenir teatre per la Festa Major. Va ser el grup local Teatredetics que va presentar una obra de l'autor britànic John Osborne en sessions de tarda-nit el divendres i el dissabte. L'assistència va ser, en total, d'unes 300 persones.

Foto: A. Malet

Després de 17 anys de no celebrar-se, es va tornar a organitzar un concurs de colles sardanistes. Va ser la quarta edició i va estar organitzada per les dues colles locals, "Dansaires de Riella" i "Estol" i l'Agrupació Sardanista "Barretina", en col·laboració amb l'Ajuntament i nombroses empreses i comerços. El concurs es celebrà al Camp Municipal d'Esports el dissabte a la tarda. Actuà la Cobla Jovenívola d'Agramunt. Les ballades de sardanes al Mercadal i al Pou es celebraren com de costum. Van ser amenitzades per les cobles Riella i Selvatana.

Foto: J. Bertran

Els actes pel jovent van ser els més discutits per considerar que no tenien la qualitat que caldria en una Festa Major. La Nit de Canya del divendres va arregar una cinquantena de joves mentre que la Nit a la Fresca del dissabte –coincidí amb l'Aquelarre de Cervera–, en prou feines van arribar a aquesta quantitat. Les diverses sessions de ball, per contra, van estar ben animades, especialment la de Janio Martí. El Correfoc va discórrer des de la plaça de l'Església fins la Fondandana i tingué també la seva part teatral en la recuperació d'antigues tradicions populars.

Foto: J. Bertran

La plaça del Pou va ser el marc de celebració del torneig d'escacs amb una sèrie de partides simultànies. Els esports també formaren part del programa de la festa patronal. Futbol, tennis, tir al plat, badminton, futbol sala i triatló configuraren el programa esportiu de la festa.

Foto: J. Bertran

La Cercavila Tradicional i l'Exhibició Castellera varen ser els actes més significatius del diumenge amb una gran participació de petits i grans. El grup organitzador ja va explicar en el programa de la Festa Major els motius de la supressió de la Dansa de Canuts i Rams que es va recuperar fa tres anys. A la cercavila, encapçalada per l'Àliga agramuntina, hi participaren diversos grups entre els que destacaren les dues colles castelleres, la de Lleida i la de Terrassa.

Un dels al·licients de la jornada era l'actuació de la colla castellera de Lleida, que l'any passat va fer la seva presentació

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

pública a Agramunt. Enguany volien aprofitar el primer aniversari i el mateix indret per aconseguir carregar i descarregar un pilar de set. L'intent va ser reeixit i els castellers lleidatans pogueren aixecar i desmuntar el seu primer quatre de set. A tenor d'aquests resultats qualificaren d'emblemàtica la plaça d'Agramunt i ben segur que cada any aprofitaran la Festa Major per fer algun nou intent que els atansi a les colles punteres de Catalunya.

Foto: J. Bertran

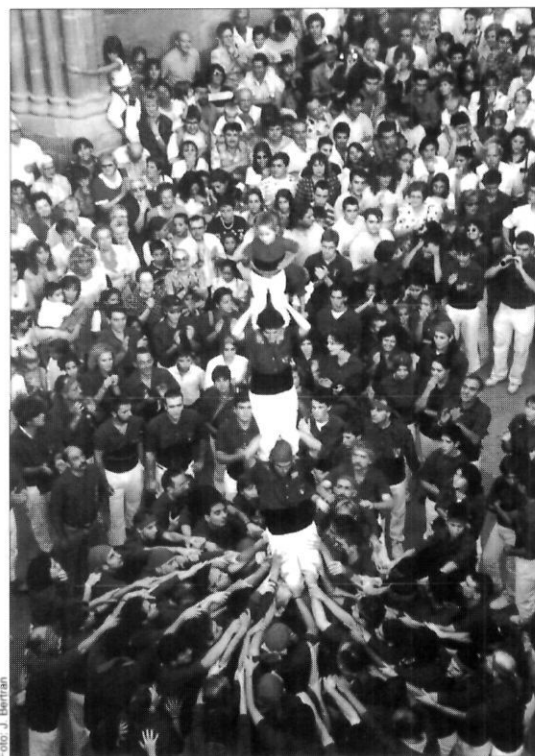

Foto: J. Bertran

CONCURS DE PINTURA

UNA VINTENA DE PINTORS VAN PARTICIPAR EN LA QUARTA EDICIÓ DEL CONCURS DE PINTURA RÀPIDA QUE S'ORGANITZA A DONZELL D'URGELL AMB MOTIU DE LA FESTA MAJOR.

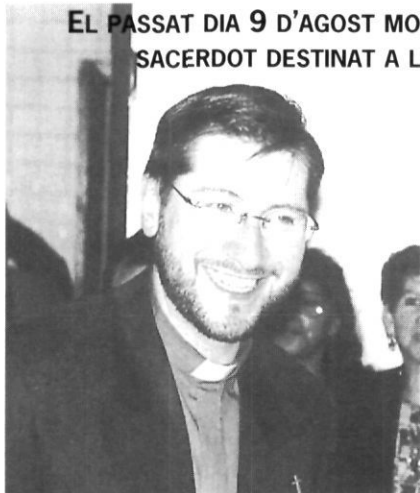
El primer premi, dotat amb 50.000 pessetes i un trofeu va correspondre a Josep Martí i Bofarull de Molins de Rei. El segon premi, 40.000 pessetes i trofeu, va anar a parar a Alguaire amb la concursant Magda Serrano. El premi local va ser per Joan Torres i Domingo i els infantils s'atorgaren a Gemma Farreny d'Alguaire, el primer i Montse Palacio de Donzell, el segon.

Foto: J. Bertran

HA MORT MOSSÈN DÍDAC ARÉVALO

EL PASSAT DIA 9 D'AGOST MORÍ A SANTAFE DE BOGOTÀ, COLÒMBIA, A L'EDAT DE 31 ANYS, MN. DÍDAC, SACERDOT DESTINAT A LA PARRÒQUIA D'AGRAMUNT LA QUAL ENS FA ARRIBAR AQUESTA NOTA.

En pocs mesos d'estar entre nosaltres ja era estimat per tots aquells que el vàrem conèixer. Va ser ordenat Sacerdot a la Seu d'Urgell el juny de 1995, i estrenà el seu sacerdoci a la Poble de Segur, on havia treballat tot l'any en l'etapa pastoral. El dia 8 de setembre del mateix any, en la Festivitat de la nostra patrona, Verge dels Socors, prenia possessió com a Vicari a la nostra Parròquia. Des del començament no l'acompanyà gaire la salut i no va poder

exercir el seu ministeri com ell volia i desitjava. Els superiors, Sr. Bisbe i altres persones juntament amb els metges, en veure la seva precària salut, malgrat tots els esforços fets, determinaren que es traslladés entre els seus, pares, germans, a la seva terra i el dia 28 de gener del mateix any va viatjar a Colòmbia. Allà no pogué superar la seva greu infermetat. Que descansi en pau i que pregui per nosaltres el qui poc pogué fer-ho mentre va viure aquí.

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA
CARMEL CASES

- Renovacions de la llar amb pintura, papirs pintats, suros, tèxtil, Osaka, pintura multicolor, camises, gotelès, etc.
- Envernissats i lacats de mobles o tot tipus de fusta.
- Estucats venecians i estucats a la calç.
- Instal·lacions de parquets i tarimes.

- Pintat de tot tipus de façanes.
- Aplacat de pedra i obra vista.
- Revestiments de façanes amb gota gran i raspat.
- Pintat de naus i magatzems amb airles.
- Pintat o revestiments de façanes.
- Retolació de vehicles i façanes.

Santa Clara, 2, 4t.-2n. Tel. 973-312 339 - Tel. mòbil 989-78 88 02 - 25300 TÀRREGA (Lleida)

DIMAC INFORMÀTICA

Ramon Penella Lahoz

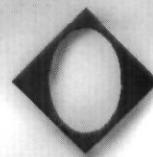

Venda d'ordinadors i accessoris.
Programes de comptabilitat i diversos.
Programes per a gestió agrària.
Programes per a gestió de granges.
Plànols i dissenys.

Tel. 39 11 09 - 989 47 75 21 - Castell, 16 AGRAMUNT

Agramunt
T. 39 01 42

**Banquets
de
Boda**

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2on pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

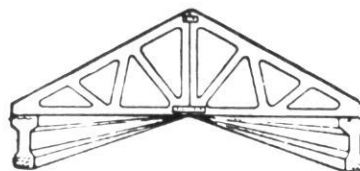
- Pintura industrial i decorativa.
- Especialitat estucs italians.

*(Demani pressupost
sense compromís)*

C/. Institut, 30, 1er, 2a
Tel. 39 24 40
Fax 39 01 15

25310 **AGRAMUNT**
(Lleida)

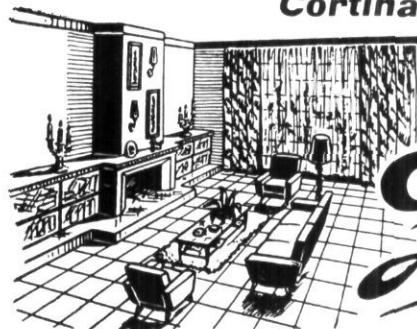
PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 **AGRAMUNT**

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

L'Escorxador vell

L'any 1792 moria a Agramunt el senyor Francesc de Benet i de Vahils i com era costum entre famílies benestants feren inventari dels béns deixats pel difunt, entre els quals hi havia una casa a tocar de Ca la Vila, que confrontava amb el pati comunal on hi havia l'escorxador.

És la notícia més antiga que coneixem referida a l'escorxador municipal que segurament des de feia anys i fins a finals del segle passat, era situat en l'ampli espai obert –avui edificat– que hi havia al darrera de Ca la Vila.

Segurament aquell escorxador només servia pel bestiar de llana i els porcs eren sacrificats als domicilis particulars: al propi corral o al carrer davant de casa.

Totes les informacions que segueixen han estat espigolades a les actes de les sessions municipals d'aquells anys, i degudament relacionades ens permeten afirmar que fou l'any 1894 quan es va habilitar per escorxador municipal l'indret conegut com l'escorxador vell, al carrer del Firal, que avui és un bonic espai urbanitzat.

Com sempre acostuma a succeir, quan

es realitza una millora ja fa temps que el projecte va pel món i en aquest cas tot fa suposar que també va anar així.

Uns anys abans, amb data 28 de juliol de 1885, els regidors acordaren no utilitzar l'escorxador per raó del perill del còlera, una epidèmia que aquell any rondava per aquestes comarques. A més, insinuaren que mentre no es construís un escorxador nou es podien sacrificar els bous als corrals de les pletes. Si no vaig desencaminat, les pletes eren situades a la banda de ponent del tossal del Castell, per allà al carrer del Firal.

Dos anys més tard, el 1887, eren aprovades les Ordenances Municipals, el capítol VII de les quals regulava tot el que feia referència a l'escorxador i a les carnisseries.

És evident que raons de salut pública aconsellaven treure l'escorxador del mig de la vila i portar-lo als afores; però dona la impressió que bona part de la festa es feia pels porcs, la matança dels quals realitzada a les cases, feia de mal controlar tant en l'aspecte sanitari, com en l'administratiu. Almenys totes les disposicions municipals de la tardor del 1894 sobre aquest particular,

es refereixen als porcs i no es parla per res de l'altre bestiar.

En l'acta de la sessió del dia 16 d'octubre hi ha transcrit el Reglament de l'escorxador, que com acabem de dir només va de cara als porcs. Acorden proveir la plaça d'administrador, al qual assignen una retribució d'1'25 pessetes diàries, des del dia que comenci la matança fins al darrer dia de febrer. El propietari del porc haurà d'abonar, a més dels impostos municipals, 1'50 ptes. per dret de matador i una pesseta *por leña, agua y acarreo*. No cal dir que hi han altres disposicions que seria llarg de relatar.

El dia 21 d'octubre nomenaren administrador; s'havien presentat per al càrrec Josep Pons i Oromí, Antoni Estany i Juan Mercadé. Per majoria de vots els regidors escolliren el Josep Pons. Pocs dies més tard, el dia 30 d'octubre, foren aprovades *las cuentas de las obras e instalación del matadero de cerdos*, que importaren un total de 296'80 ptes.

A l'acta del dia 30 de desembre d'aquell mateix any, un regidor manifesta que no és just el que ha passat en la cobrança dels drets dels porcs de la campanya 1893-94, perquè uns han pagat i uns altres no. A més, l'arrendatari no ha ingressat a l'Ajuntament la totalitat de l'arrendament fixat.

Segons es desprèn de la protesta d'aquell regidor, l'Ajuntament arrendava els drets, perquè des de Ca la Vila resultava difícil poder controlar la matança en cases particulars. Per aquest motiu ara volien que totes les bèsties es portessin a l'escorxador municipal.

Aquell hivern 1894-95 va començar a funcionar el nou escorxador i com a anècdota transcrivim el que es llegeix a l'acta del dia 10 de febrer de 1895. ...*escrito presentado por D. Pedro Martí en demanda de que se le autorice el sacrificar en el corral de su propiedad el cerdo alegando que no puede trasladarse al matadero por padecer mielitis crónica*. La redacció pot donar lloc a confusió, però suposem que el qui estava baldat i no podia caminar era el porc. L'Ajuntament, però, no va cedir i el Pere Martí es va veure obligat a dur el porc a l'escorxador d'alguna manera. En cas contrari no hauria pogut fer botifarres.

Lluís Pons i Serra

Lloc on estava emplaçat l'escorxador vell.

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

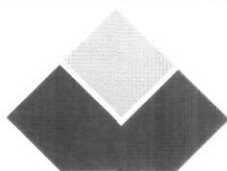
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENTA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**

Col·lecció "Terra de Sió"

Del 5 al 16 d'octubre

**EXPOSICIÓ DE
CARME RIERA**

Horaris de visita

de dimarts a divendres de 18h. a 21h.
dissabte i diumenge de 12h. a 14h. i de 18h. a 21h.
(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 - 390904

**Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT**

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Dos anys de l'Espai Guinovart d'Agramunt

Premi ACCA (Associació Catalana de Crítics d'Art) 1995 per la creació d'un autèntic ambient d'art contemporani amb l'obra d'un dels seus artistes més destacats.

Mª Rosa Baltral i Barrera

Mª Antònia Camats i Puig

La Rosa, diplomada en turisme espontània i inquieta, i la Mª Antònia, llicenciada en història contemporània més seriosa i reposada, treballen des de l'any 1994 a l'Espai Guinovart. Amb el temps s'han acostumat a tractar amb artistes, amb la

premsa, a no posar-se nervioses quan arriben els de la televisió, a explicar en veu alta i captar l'atenció dels visitants,...

Parlen amb la il·lusió d'aquell que ha participat i ha vist com a poc a poc creixia una obra i es consolidava. Treballen amb l'entusiasme

dels novells, amb l'alegria que dona la bona avinença, i amb la seguretat de saber que davant qualsevol dubte hi ha algú que no els fallarà. Diuen que han après moltes coses i que encara en tenen moltes per a aprendre. Per elles, L'Espai Guinovart tot just ha començat a caminar.

- Teniu dades de l'evolució i el nombre de visitants de l'Espai Guinovart d'Agramunt (EGA) des del primer any fins ara?
- Sí, tenim dades des del mes d'octubre de 1994, quan nosaltres vam començar a treballar-hi.

Evolució per mesos

ANY	GEN	FEB	MAR	ABR	MAI	JUN	JULI	AGO	SET	OCT	NOV	DES	TOTAL
1994							–	–	–	754	276	196	1.226
1995	141	172	295	450	719	206	108	313	1.158	971	545	315	5.393
1996	127	206	315	452	485	358	262	632					*(2.839)

Evolució tipus de visitants

	Popular	Dte.	Gratuïta	Grup escolar	Grup turístic	nacional	Estranger	Total
1994 (octubre-desembre)				9	2	1.208	18	1.226
1995				31	19	5.335	58	5.393
1996 (gener-agost)	862	602	1.375	16	15	2.837	2	*(2.839)

- Popular: entrada de 200 ptes.

- Dte: Descompte. Jubilats, grups de més de 15 persones, estudiants, membres d'associacions culturals acreditats.

- *Nota: El total corresponent a l'any 1996 evidentment és provisional i correspon als primers 8 mesos de l'any.

- Grup turístic: Grup organitzat de més de 15 persones procedent de fora de la vila.

– Quina evolució heu observat pel que fa al tipus de visitants de l'Espai?

– On hem constatat una evolució més positiva ha estat en el nombre d'escoles i instituts que visiten l'Espai. També ha augmentat el públic fora vila a ran de la publicitat directa i dels articles, entrevistes, reportatges i altres apareguts a la premsa.

Per nosaltres la variació més significativa és que bona part de la gent d'Agramunt va deixar de venir quan es va començar a fer pagar entrada a partir de la Fira del Torró de 1994. Ara només venen excepcionalment quan tenen algú de fora, i en general se'ls fa estrany que s'hagi de pagar entrada, pels agramuntins creuen que hauria d'ésser gratuït. Però cal remarcar que l'entrada de 200 pessetes és totalment simbòlica i que hi ha unes despeses de manteniment que valen molts diners.

De totes maneres no hem de generalitzar perquè hi ha gent de la vila que ve sovint i ens porta nous visitants.

– Quantes exposicions s'han realitzat fins ara i quines es tenen ja previstes de fer durant el que queda d'aquest any?

– La primera exposició fou la dels dibuixos del **Primer Concurs de Pintura a l'Espai** que es va organitzar l'any passat per la Festa Major. Després els mesos de setembre i octubre l'exposició fotogràfica d'en **Francesc Català i Roca** i vam acabar l'any 1995 amb **Les litografies de la sèrie de Bujaraloz de l'obra gràfica d'en Guinovart** que tenim avui en venda a la botiga.

L'any 1996 vam començar els mesos de març i abril amb "Vint-i-set projectes de mirada", escultures d'en Josep Guinovart. Més endavant, des de principis de juny a meitat de juliol, "**Escultures**

d'Àngel Eroles; a continuació i fins a finals d'agost, "**Caminos inversos**" de **Jean Anguera**, nét de Pablo Gargallo. El dia 1 de setembre vam inaugurar l'exposició "**Gravats**" de **Serafina Balasch i Puig**, que en tractar-se d'una jove artista de la nostra vila era una exposició molt esperada.

També s'han realitzat altres actes a l'Espai com la presentació del llibre: **Petita història de l'Espai Guinovart**, il·lustrada per **Pilarín Bayés** i amb text de **Josep Guinovart**, el dia 22 de juny de 1995; i la conferència del senyor **Antonio Machón**, catedràtic d'educació artística a la universitat de Madrid i Valladolid, amb el títol: "El desarrollo gráfico del niño en edad preescolar" el dia 1 de juny de 1996 en motiu de la inauguració de la botiga.

Quant a exposicions previstes hi ha:

Carme Riera del 5 d'octubre al 16 d'octubre,

Foto: Espai Guinovart

Foto: Espai Guinovart

Dues imatges de la Rosa i la Mª Antònia a l'Espai. A l'esquerra amb el mural de les quatre estacions i a la dreta dins la cabana.

Foto: J. Bertran

La plaça del Mercat ha canviat d'aspecte després de la rehabilitació.

Josep Minguell de Tàrraga del 19 d'octubre al 19 de novembre.

Josep Manyà. Exposició de "Caganers" (la més popular figura del pessebre) de finals de novembre fins passades les festes de Nadal.

En principi aquesta és la programació però hi pot haver algun canvi. Per l'any vinent ja tenim alguns contactes fets, hi ha gent que ha demanat d'exposar i actualment s'està estudiant la possibilitat de que puguin fer-ho.

– **Quines han estat les més visitades?**

– Jo crec que serà la de la Serafina. Sentim que la gent l'espera. Però fins ara, l'afluència de més o menys públic depenia més de factors externs com: vacances, Festa Major, Fira del Torró... que de les exposicions per elles mateixes.

– **Quina feina implica per vosaltres preparar les diferents exposicions?**

– En principi l'autor que exposa ens porta el seu "mailing" (l'listat de persones a qui ell vol enviar el targetó), i nosaltres ho hem d'introduir a l'ordinador, revisar si les dades són correctes, si hi ha hagut canvis, si cal incloure algú més. Normalment també ens ocupem de la impressió del targetó i d'enviar-ho perquè la gent ho rebi 8 dies abans més o menys. També forma

part de la nostra feina preparar la sala, això vol dir avisar als tècnics perquè tot estigui en condicions (bombetes, calefacció, aire condicionat...) i adaptar l'espai a les particularitats de l'obra que s'ha d'exposar i de l'artista. Organitzar la inauguració, el pisolabis, i la tasca més laboriosa de totes informar, convocar i atendre la premsa.

Cada exposició té assignat un pressupost orientatiu de 150.000 ptes que formen part del pressupost anual de la Fundació. Amb aquests diners es cobreixen les despeses de material fungible d'administració: cartes, sobres, segells, la publicitat, els targetons i d'altres costos addicionals com poden ser construcció de mampares, suports... a vegades en sobra i d'altres anem una mica justos.

– **Quina evolució heu observat pel que fa a la infraestructura?**

– Vam començar amb dues cadires i una taula vella. Hem anat evolucionant a mesura que l'Espai i la Fundació també ho han fet. En els inicis l'Ajuntament ens va ajudar molt, facilitant-nos l'ús de la fotocopiadora, del fax, en problemes relatius al manteniment de l'Espai, i més endavant també amb els programes de l'ordinador. De fet, els hem hagut d'amoinar bastant.

Ara tenim aquesta oficina i una mica de magatzem i aquest any ens ha arribat el fax i la fotocopiadora.

Per la nostra banda, també nosaltres a mesura que hem anat agafant rodatge hem millorat les estructures però encara ens queden moltes coses. Tenim molt per aprendre, encara anem amb una sabata i una espadenya. A mesura que s'ha començat a fer activitats, a fer programacions, tot s'ha anat movent. Ara podem dir que hem començat a caminar, els dos primers anys han estat una mica de prova. En aquests moments ja anem coneixent el terreny i es tracta d'anar consolidant i programant activitats noves.

– **Quines actuacions es realitzen per donar a conèixer l'EGA fora de la vila? Creieu que són suficients i/o adequades?**

– **Mª Antònia:** Mai no és suficient el que pots fer per donar a conèixer una cosa, no n'hi ha mai prou. Totes les entitats i organismes oficials o importants: Consells Comarcals, Ajuntaments, oficines de turisme... reben o han rebut informació de l'Espai per mitjà del fulletó que es va editar a principis d'aquest any i assíduament es va enviant informació de les diferents exposicions o activitats que es duen a terme. També fem intercanvi de catàlegs amb diferents Centres com la Fundació Miró, el Centre d'Arts Santa Mònica, el Museu d'Art Contemporani de Catalunya.... I no podem oblidar l'aparició a la premsa o a la televisió d'en Josep Guinovart o d'articles i reportatges comentant la seva obra.

– **Rosa:** Jo mirant-ho des de la meua banda més turística penso que es podrien fer moltes coses. Per exemple, vendre una excursió completa d'Agramunt i rodalies, on a més de l'Espai es podrien incloure d'altres indrets, edificis i monuments que tenen un interès històric, artístic i/o cultural: l'església, l'Ajuntament, Lo Pardal, el pilar d'Almenara, els torrons...

També podríem aprofitar la proximitat amb rutes ja més consolidades com són: La Ruta del Císter, la Ruta del vi, la Ruta dels Castells.

L'Ajuntament sap que aquí faria falta una oficina de turisme i nosaltres som conscients que tot això costa diners i potser hi ha altres prioritats, però a la llarga els possibles visitants donarien vida al poble i això aniria en benefici de tots: comerciants, restaurants...

Per la gent que ve a visitar l'Espai ens adonem que no hi ha prou informació, no tenim una infraestructura turística definida. Molt poca gent arriba a saber el que els pot oferir Agramunt i comarca.

– Quines actuacions s'han fet i quines es tenen previstes per apropar l'EGA a les escoles?

– En Guinovart sempre ha tingut molt interès en apropar l'Espai a les escoles. Durant el curs 94-95 un grup de mestres de les diferents escoles i institut d'Agramunt van elaborar un dossier pedagògic. Aquest va ser una primera eina de treball i guia didàctica de l'Espai pels escolars.

Actualment està en projecte una maleta pedagògica que esperem sortirà a principis de l'any que ve. Aquesta proposa un seguit d'activitats classificades per etapes i cicles relacionades directament amb l'Espai i plenament integrades dins l'àrea d'educació artística.

D'altra banda un grup de mestres d'Agramunt va proposar al Centre de Recursos Pedagògics de l'Urgell, un curs intercomarcal destinat a treballar propostes didàctiques sobre l'EGA. Aquesta proposta ha estat aprovada pel Departament d'Ensenyament i s'iniciarà el proper mes d'octubre.

– A nivell d'Agramunt vosaltres creieu que es podria fer quelcom més per motivar a la gent o creieu que ja s'ha treballat la integració de l'Espai dins els poble? És millorable? Com ho faríeu vosaltres?

– Veiem que hi ha poca resposta per part de les entitats. Són pocs els membres d'aquestes que vénen i poques vegades ens han demanat la col·laboració per a fer alguna cosa de manera conjunta. Potser tampoc des de la Fundació s'ha treballat prou en aquest sentit. Per exemple a l'Espai es podrien organitzar concerts de música, presentacions de llibres...

Potser caldria precisar que efectivament l'Espai és diu espai i no museu perquè pretén ésser un espai dinàmic i canviant, no una estructura inamovible i rígida com pot ser un típic museu on només es va a mirar una col·lecció d'obres exposades.

– *Mª Antònia:* A nivell de poble penso que encara falta molt. La gent no sap massa que és l'EGA, sap que és aquí però ho tenen com un cosa que no els pertany. Inclús se'ns ha dit que és per a la gent de fora i estan molt equivocats. L'EGA més que per ningú és pels agramuntins perquè s'ha fet aquí i està molt vinculat a aquesta terra. De fet l'obra d'en Guinovart convivia tothom a endinsar-s'hi.

Canviar aquesta actitud negativa en la gent gran és difícil. Alguns perquè diuen que no hi entenen, altres perquè tenen por de fer el ridícul i uns quants perquè es tanquen en banda i no en volen saber res. Són pocs els que vénen amb l'esperit obert, però tot i així tens moltes sorpreses agradables amb persones que no ho hauries dit mai.

Amb els nens és més fàcil. Tenen una actitud diferent vers l'art contemporani. Els agrada més. Hem tingut molt bona col·laboració amb les escoles. Els mestres que van elaborar el primer dossier pedagògic han fet molt bona propaganda.

– Quina o quines coses us van motivar a presentar el vostre currículum per aquesta feina ara farà dos anys?

– *Rosa:* Jo ja coneixia una mica la feina perquè l'estiu del 1994, quan es va inaugurar, estava de suplent. Sabia que les noies que hi havia aleshores treballant ho deixarien per continuar els seus estudis. Per la meua banda, havia acabat Turisme i aquesta feina hi estava d'alguna manera relacionada, per tant vaig portar el meu currículum a l'Ajuntament.

– *Mª Antònia:* Jo també havia acabat la llicenciatura en història contemporània aquell any, i sabia que aquelles noies que hi havia encara eren estudiants. Vaig enviar el meu currículum a l'Ajuntament igual que vaig fer a altres llocs. Com que no comptava que em cridessin ja m'havia matriculat per fer un curs que més tard vaig deixar.

Com a curiositat t'explicarem que aquell mateix any les dues havíem compartit pis a Lleida i cap de nosaltres sabia que l'altra havia presentat el currículum i ens vam trobar el dia de l'entrevista a l'Ajuntament. Sabem que hi havia tres o quatre aspirants de fora de la vila però l'Ajuntament va valorar que era millor contractar gent del poble per proximitat i continuïtat.

– Com us ha ajudat la vostra

Foto J.M.P.

Pilarín Bayés i Josep Guinovart.

formació en el treball que esteu desenvolupant?

– *Mª Antònia*: A mi sincerament poc. La feina que faig aquí té poca cosa a veure. Evidentment tens nocions d'art contemporani i quan et parlen de cubisme, surrealisme, o d'un determinat artista sempre saps situar-lo, coneixes una mica el tema, els estils, però a nivell d'aplicar poc.

Crec que això passa amb moltes carreres, una cosa és la pràctica i l'altra la teoria. La facultat et dona la teoria però aquí aprens a fer de tot. Potser la facultat m'ha ajudat molt pel que fa a l'ús correcte i la fluïdesa de la llengua escrita i bé, m'ha donat uns coneixements que si no els tens, no els tens.

– *Rosa*: Per mi tot és bastant nou. No és una feina comú. Una cosa són les expectatives i una altra el que et trobes, i més en una feina que al començament estava molt poc definida. Entre la Fundació, nosaltres, entre tots, hem anat delimitant i concretant les diferents tasques a realitzar. Ara tot just comencem a repartir-nos una mica el treball i cada una de nosaltres fa unes feines més determinades, però com som pocs i ben avinguts ens ajudem uns als altres. La veritat és que no mirem prim.

– *Mª Antònia*: Fins i tot amb els horaris d'obrir i tancar som bastant flexibles. A vegades han vingut grups en dies que l'Espai està tancat i els hem obert o hem plegat més tard perquè hi havia feina. De totes maneres ara comencem a ésser una mica més estrictes perquè més d'una vegada ens hem quedat esperant grups en dies de festa i no han aparegut.

No és una feina com la d'una fàbrica que entres a una hora i surts a una altra. Aquí si convé un dia quedar-se per acabar una cosa ens quedem i si un dia ens convé de plegar 5 minuts abans també ho fem. Una supleix l'altra.

Aquí hem après a parlar en públic, a captar l'atenció de la gent, a tenir les paraules adequades per a tothom, pel qui li agrada molt, pel qui et diu que no val res... Saber dir a cada persona el que cal i tractar-los el millor que sabem perquè s'emportin una bona impressió de l'Espai i d'Agramunt.

El President Pujol, inaugurant l'Espai el juliol del 94.

– Quines són les vostres funcions?

– Tasques administratives, de vigilància de sala, de guia. Una mica de tot: preparar les inauguracions, les exposicions, procurar obrir sempre amb condicions, atendre les escoles, fer un seguiment i recull de premsa de totes les notícies relacionades amb l'Espai i en Guinovart, tenir cura de la distribució de la publicitat, mantenir el local en condicions, portar la botiga, fer l'inventari, vendre... Som dos per a tot.

Però és veritat que en algunes dades concretes com la Festa Major o la Fira del Torró ens faria falta més personal.

– Qui és el vostre Cap o de qui depenen les vostres actuacions?

– Nosaltres som contractades de la Fundació. En Guinovart és el President i la seva filla Maria fa les funcions de gerència i d'administració. En Manel Cívís és el secretari i porta la part administrativa i comptable. En Manel sempre ens ha donat un cop de mà i ha trobat el moment per donar resposta a les nostres consultes i això li ho agraïm molt. Actualment Maria Guinovart seria la nostra cap. És ella i en Guinovart qui més o menys prenen les decisions més importants.

– En Guinovart és un bon "jefe"?

– No li agrada que li diguis "jefe" i

realment no ho és. En ser una Fundació no tens un control aclaparador. Nosaltres fem el que hem de fer. Si alguna cosa no la fem bé ell ens ho diu i no passa res. Les dues som principiants en aquesta feina, després de dos anys encara estem aprenent coses. En Guinovart més aviat podríem dir que ens orienta i entén que potser encara no hem arribat on ell voldria.

Té molt bon caràcter i no és gens autoritari. Això sí, li ho consultem tot perquè ens confirmi si anem o no per bon camí. Moltes vegades ens ha dit que no caldria, però així ho fem.

– Quina de les produccions artístiques de l'Espai desperta més l'admiració dels visitants?

– *Rosa*: Tot agrada, però les tres instal·lacions: l'era, el mural de les estacions, i la cabana són les que més impacten. Als nens el que més els agrada és la cabana, poder entrar i sortir per l'altra banda, veure el llamp...

– *Mª Antònia*: A mi em sembla que allò que impacta més és tot el conjunt en general. L'espai mateix del mercat, la lluminositat, els finestrals, les parets blanques, l'alçada de la sala, l'amplitud... La gent pregunta molt què era aquest edifici abans d'ésser l'Espai. Tot, junt amb la macroinstal·lació, fa que agradi.

També agraden molt els colors. Les persones s'emporten una sensació de calidesa, de tranquil·litat, d'una terra que t'acull.

L'ambient és maco. Els visitants s'asseuen al banc, llegeixen, els pares expliquen coses als seus fills inspirades en allò que estan contemplant, alguns intercanvien comentaris...

– **En general la gent agraeix les vostres explicacions, les demana, o bé prefereixen fer un vol pel seu compte?**

– Al principi, com que no teníem cap fulletó, sempre explicàvem una mica com Guinovart està vinculat a Agramunt, el perquè de la construcció d'aquest Espai i orientàvem l'itinerari a seguir. Ara normalment esperem que se'ns preguntin. Quan vénen grups o escoles llavors sí que fem una petita explicació.

Amb el temps hem constatat que s'ha de vigilar molt amb el que expliques i com ho expliques. Abans fèiem una lectura molt concreta de les obres però hi ha gent que els agrada descobrir-ho per ells mateixos i és que a vegades, sense voler, amb les teves explicacions mutiles i determines la interpretació personal de cadascú.

El fet de conèixer personalment a en Guino, el seu caràcter, la filosofia de la

seva obra, ens ha ajudat molt. Saps allò que l'entusiasme, allò que valora, allò que no suporta... Coneixent la persona coneixes l'obra. De fet ara de seguida identifiquem una obra seva, encara que no l'hagis vist mai, i intueixes què és el que pot fer, i el que mai no sortiria de les seves mans.

– **Quin és el comentari més ocurrent que us han fet en relació a l'obra exposada?**

– De tota mena, per exemple: "a aquesta era li falta un porró"; o bé quan hi havia aquell carro que rodava, et deien: "nena, aquest carro roda al revés". Algunes persones grans et corregeixen quan els fas alguna explicació, per exemple assenyalen el Curro la Curra i et diuen que és el rodet i el corro i que encara hi falta el trill. Veure coses que ells han viscut els porta records, alguns s'emocionen i altres comencen a explicar.

La cabana suscita comentaris del tipus: "això és pintat o cremat?", és fang o és pintura", o referint-se a les bombes que hi ha dibuixades amb guix i amb to de preocupació: "Què us han fet aquí! Us n'havíeu adonat?".

– **Ara passarem revista als personatges famosos que han visitat l'Espai:**

– **El més simpàtic:** Julià Peiró, Pep

Cruz, Paco Candel.

– **El més seriós:** Josep Puigbó, El Conseller d'Ensenyament J. M. Pujals.

– **El més planer, fàcil tracte:** Pilarín Bayés, Francesc Català i Roca, Joan Brossa.

– **El més agradable:** Tots els que han vingut. Per dir-ne alguns: Jean Anguera, Xavier Ribalta, Paco Ibáñez, Joan Perucho.

– **La més fredolica:** Montserrat Minoves.

– **El més atractiu:** Josep Puigbó.

– **El més discret:** Josep Guinovart, Rosa Mª Malet (directora de la Fundació Miró).

– **El més baixet:** Salvador Sala (l'home del trànsit de TV3).

Tots aquests entre molts altres.

També han passat molts polítics però com van amb tota la comitiva és més difícil tenir-hi tracte i saber de quin peu calcen. Alguns com el senyor Varela, es mostren més oberts, així ell va entrar a l'oficina a consultar un diccionari per saber si "xut" era un localisme de "mussol".

– **Com valoreu la situació del petit Museu etnològic municipal d'Agramunt situat en el mateix edifici de l'Espai?**

– Agramunt es mereixeria un museu més gran, més complet, i en un lloc més adequat que un petit soterrani de difícil accés i on hi ha molta humitat. Suposem que l'Ajuntament ho té previst, però ara per ara compartim el mateix edifici i ens ajudem uns als altres. Actualment només està obert els diumenges al matí quan ve el senyor Sisco Domingo.

Hi ha gent que es pensa que les dues coses van juntes i això no és així. Nosaltres no en som responsables, però si algú ens pregunta per visitar-lo no ens hi neguem, tot i que si pot venir el senyor Sisco Domingo, millor.

No pots estar a baix amb la gent i deixar l'Espai sense ningú, i tampoc refiar-te de deixar-los anar sols a baix i arriscar-te a que alguna cosa es malmeti o desaparegui. Si ens ho podem combinar o avisar amb temps al Sisco llavors l'obrim sinó, no ho fem.

– **La botiga inaugurada aquesta**

Foto: J. Bertran

Acte inaugural de l'exposició de Serafina Balasch.

primavera ha tingut una bona acceptació?

– Sí, més del que ens esperàvem. A nivell de vendes hi ha dies de tot, però no ens podem queixar. Algunes persones entren per curiositat, d'altres pensen en la botiga a l'hora de fer un regal als amics, a una parella que es

casa... Es comença a tenir en compte el que es pot oferir La botiga agrada. Ha significat un important pas endavant i ha costat molt. En Guinovart hi ha posat molt de la seva part.

– Quin tipus de clients teniu?

– Des dels que volen decorar el despatx, fins la padrina que compra un llapis per la néta. El públic és molt divers. També vénen persones que ja tenen alguna obra d'en Guinovart i en volen tenir més perquè els hi agrada o/i per invertir.

– Quins són els objectes, litografies o altres que tenen més venda?

– El que té més venda fins ara són les litografies. Es ven una mica de tot, des del record d'un llapis de 60 ptes a una litografia de 10.000 ptes.

– Quin és l'objecte més barat i el més car a la venda?

– El més barat és una postal de 50 ptes o un llapis de 60 i el més car són les litografies grans de Bujaraloz que costen 80.000 ptes sense marc.

La funció de la botiga seria una mica autofinançar la Fundació. Crec que a la

Foto: J. Bertran

La Botiga i l'Espai Guinovart.

llarga ajudarà bastant. Abans ens trobàvem amb que la gent tenia ganes de comprar coses de record o que volien comprar obra i no sabien com ho havien de fer. La botiga la necessitàvem. És una botiga amb una certa identitat, creativitat i originalitat que no la trobaràs en cap altre lloc.

– Voldríeu afegir alguna cosa?

– Tant nosaltres com a treballadores com tots els agramuntins hem d'estar

orgullosos que en Guinovart hagi decidit donar aquesta obra a Agramunt i no a un altre lloc, ja que ens aporta prestigi no solament a la nostra vila sinó a la comarca i a les Terres de Lleida en general.

Haver-nos dipositat tota aquesta confiança mereix el nostre respecte i gratitud.

Montse Ortiz

CLUB DE BITLLES D'AGRAMUNT

FIRA DEL TORRÓ

SEGONA GRAN TIRADA DE BITLLES

DIA: DIUMENGE DIA 13 D'OCTUBRE, A LES 4 TARDA

LLOC: CAMP DE FUTBOL D'AGRAMUNT

FABULÓS LOT DE PREMIS.

TROFEUS, PERNILS, CAVA, XORIÇOS I PREMI DE CONSOLACIÓ PER A TOTS ELS PARTICIPANTS

US HI ESPEREM A TOTS!!

SERVEIS 10

COMPRA - VENDA
LLOGUER DE PISOS

ZURICH ASSEGURANCES

- **Lloguem pis.** Molt cèntric. 3 habitacions. Nou.
- **Lloguem pis.** Nou. 2 bany, menjador espaiós, 3 habitacions, pàrquing, calefacció. Despeses comunitat.
- **Lloguem pis.** Cèntric, totalment reformat. Cuina-menjador, bany, dues habitacions.
- **Lloguem pis.** Av. Agustí Ros. 140 m². 4 habitacions, menjador, sala d'estar, cuina i bany totalment reformats.

- **Local comercial.** Sabateria de Dalt. Molt econòmic, 70 m².
- **Venda local comercial.** Av. Jaume Mestres, 250 m². Dues plantes.
- **Local comercial.** Comtes d'Urgell. 2 sortides (C. Sant Joan i Ronda Comtes d'Urgell). 5 m. d'alçada.
- **Local comercial.** Artesa de Segre. Nau diàfana de 1.700 m². Possibilitat venda/lloguer.
- **Locals comercials.** Tàrraga. C/. Jaume I. 140 m² venda/lloguer.
- **Lloguem baixos.** Plaça Amball, 100 m².
- **Local comercial.** Estudis Nous. 60 m².

- **Venem casa.** Raval de Puigverd. Sortida dues cares. 2 plantes. Bon preu.
- **Venem casa.** Plaça de les Nacions (Tàrraga).
- **Casa. Vilanova de Bellpuig.** 400 m², reformada. Ideal per a 2^a residència. Possibilitats venda/lloguer.
- **Venem casa. Tàrraga.** Planta baixa + 2 pisos + pati exterior.
- **Venem casa a Claravalls.** Terrassa de 100 m². Golfes. 2 plantes. Cuina reformada.
- **Venem casa a Butsenit.** 3 plantes. Reforma recent. 3 habitacions, menjador i sala d'estar, àmplia terrassa. Possibilitats hort o jardí.
- **Venem casa a Gualter.** Amb corral i hort, 4 ha. de terreny.
- **Venem nau industrial.** 800 m. a Castellsarà. 2.500 m. de terreny. Oficina i bàscula pesadora.
- **Venem solar a Preixens.** 70 m² edificable a peu de carretera.
- **Venem solar.** Polígon industrial, 500 m² amb serveis.
- **Venem solar.** Raval de Puigverd. Sortida dos carrers.
- **Venem pis.** Plaça del Pou.

"OPORTUNITAT ÚNICA" PARCEL·LES EN URBANITZACIÓ

A bon preu. 500, 600, 700 m²

Veniu i informeu-vos!

ADMINISTRACIÓ DE PISOS i COMUNITATS

C/. Àngel Guimerà, 10 - Tel. i Fax 39 23 24 – **AGRAMUNT**

VIAJES BAIXAS, S.A.

AGÈNCIA DE VIATGES G.C. 1, M.D.

**AHIR, AVUI I SEMPRE
25 ANYS AL SERVEI D'AGRAMUNT**

ESTÀNCIES A:

PLATGES: (SOL·LICITI PROGRAMES AMB PREUS I FOTOS)

MUNTANYA: (PIRINEUS-ALPS-CANTÀBRIA-CTA...)

CIRCUITS PER EUROPA: AUTOCAR I AVIÓ

- PARÍS
- ITÀLIA
- VIENA-PRAGA-BUDAPEST
- PAISATGES D'ÀUSTRIA
- VIENA-PRAGA-BUDAPEST-BERLÍN
- LONDRES-ESCÒCIA
- ANGLATERRA: GAL·LES-ESCÒCIA-LONDRES

CANADÀ:

- MONTREAL-OTTAWA- QUÈBEC-LAURENTIDES-TORONTO I CASCADES NIÀGARA
- ROCOSSES I L'OEST
- EXTENSIÓ NOVA YORK
- NOVA YORK / WASHINGTON

ORIENT:

- VIETNAM
- THAILÀNDIA, etc.

NUVIS:

VIATGES ESPECIALS A MIDA

A MÉS REBRAN UN BONIC OBSEQUI
RECORD DELS 25 ANYS

PER A MÉS INFORMES:
Sra. ISABEL PAPELL
Só, 21 - Tel. 39 06 51
AGRAMUNT

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22
Relotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Quelin Esports

Avgda. Jaume Mestres, 27
Telèf. 39 04 78
AGRAMUNT

FLECA • PASTISSERIA
M. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 39 20 64
AGRAMUNT

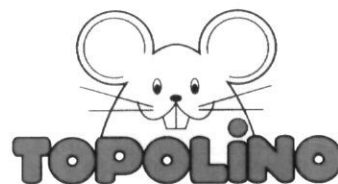

*HOTEL * BAR*
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Tel./Fax 973 - 39 12 13
(3línies) Urgell

**roba infantil
i juvenil
tot pel nadó**

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 39 00 02
25310 **AGRAMUNT**

C/. Balmes, 3 baixos - Tel. 60 05 55
25230 **MOLLERUSSA**

Aprenent dels objectes amb Serafina Balasch

Aquesta Festa Major d'Agramunt s'ha caracteritzat, entre altres coses, en un esclat d'activitats artístiques, que poden començar a despertar aquest món senzill i complex, obert i tancat, net i misteriós que envolta l'art.

Hi va haver molta varietat: des de l'Espai de Josep Guinovart, als treballs de Guillem Viladot a "Lo Parda", als brodats singulars de Magda Zurita, a l'exposició de cartells i a l'obra recent de la Serafina, a la qual em referiré. Amb aquestes exposicions sembla propici crear un circuit artístic-arquitectònic i urbanístic per la Vila.

La Serafina, agramuntista infatigable, es mou entre la docència, les seves obres i els muntatges del teatre Agramuntí. Ja en Lluís Pons en el seu llibre *Notícia d'Agramunt*, l'aventurava com una prometedora artista. A la Serafina la coneixen tots per la seva obra diària en aquesta revista, i de vegades ha fet portades, per a ocasions especials, com en els Nadals i en aquesta Festa Major. Quan l'anomeno "agramuntista" és per englobar-la en aquests personatges que, tot vivint fora vila, la seva ment hi és present i de manera física, els caps de setmana.

Aquesta exposició es podria titular "Aprendre de cinc objectes quotidians". Són estris que tenen en comú la forma circular i que s'utilitzen o s'han utilitzat diàriament fins fa ben poc. Ella s'ha deixat encisar per aquests objectes i ha realitzat uns gravats on els representa totalment o parcialment. La tècnica utilitzada és mixta, on barreja collage i el color, en diferents vistes: lateral, superior, perspectiva... El resultat dona diferents lectures degut a l'abstracció i el traç de l'objecte que s'arriba a convertir en un simple gargot, en una primera lectura. En una segona es veu el treball compositiu i d'enquadre. En un tercer nivell, quan un llegeix el títol i ha vist els objectes reals, apareix el quadre tridimensional. Un treball molt didàctic,

Foto J. Barrián

elaborat i pedagògic, on el públic de diferents formacions, pot trobar-hi sorpreses i descobrir noves visions.

Molts artistes, des de diferents posicions han tingut l'objecte com element de reflexió, aprenentatge i experimentació. Marcel Duchamp en l'època de les primers avantguardes, amb la subversió dels objectes, que els allunyava del seu context habitual. L'arquitecte americà Robert Venturi, amb publicacions com *Aprenent de las Vegas* i *Aprenent de totes les coses*, utilitzaria recursos extrets d'objectes per a realitzar la seva obra, com el canvi d'escala per exemple, fent una rellotgeria on la façana seria un gran rellotge. El filòsof Jean Baudrillard reflexiona sobre l'objecte, i l'hàbit del consum com un fet de seducció dels objectes. Els mateixos Viladot, amb la poesia visual, i Guinovart, amb els estris rurals, utilitzen l'objecte per a la seva creació. I Balasch ara, al tombant de segle, des d'una altra òptica, revalorà l'objecte ben dissenyat, aquest objecte senzill, sense l'elegància, monumentalitat i elitisme del disseny d'autor. És un homenatge al disseny anònim, ben pensat, fet més pel seu ús que per la seva forma. Alguns són d'aquests objectes que ens envolten i que necessitem d'ells.

Els objectes que presenta estan lligats al nostre medi. Alguns han perdut el seu ús, com la comuna. Altres estan en extinció, com

l'enginyós abeurador de conills. El pany de la llum, junt amb el fil doblat, no han pogut ser superats en els nous dissenys (i no hi ha millor solució per ara per fer una instal·lació elèctrica vista, però és un fil avui no homologat...). El plat és l'estri bàsic que ens acompanya en cada àpat. La tetera és l'element més senyorial, més de societat, lligat a la tertúlia i les visites i el més luxós en aquest auster món.

La racionalitat analítica s'aprecia fins i tot en el format. Dues mides quadrades ordenen les corbes circulars, a part d'uns pocs gravats.

Ens podem preguntar el perquè ha escollit aquests objectes. Si simplifiquem veurem que en comú tenen tots la forma circular. Aquesta forma la va redescobrir a partir d'observar un regal d'un veí: una planta de gira-sol. El seu color, la quantitat de fruit que conté, el moviment que té durant el dia en funció de la posició del Sol..., van ser aspectes que la van influir a fer uns treballs a partir del 94 i que li va portar a fer dues exposicions.

Quan la vaig conèixer experimentava amb la possibilitat que ofereix l'estructura, com la columna vertebral, peces molt estudiades en fusta, que repetides formaven imatges òssies.

La Serafina va acabar Belles Arts el 1991. Però ja abans havia exposat a Agramunt. És simptomàtic com la primera exposició la va fer al que ara és el museu d'Agramunt al voltant de 1987. Es podria dir que va començar exposant a la cripta del que havia d'ésser la catedral artística de la comarca i que ara se li ha cedit una capella, per ensenyar-nos la seva última obra.

Amb l'exposició s'ha muntat una nova atmosfera dins el cosmos Guinovartià, on gravats, d'igual tècnica i harmonia donen una unitat tant en el treball mental d'anàlisi com en el treball de la realització. Treball proper al minimalisme, on cal cercar diferents lectures i visions.

Josep Mora Castellà

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrraga, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA I PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Gent, fets, coses...

Futbol a dojo

A l'hora d'escriure aquestes ratlles els capitosts del futbol encara no han pogut arribar a l'acord total que havia de significar la transmissió d'un partit tots els dilluns. Els interessos d'uns i altres han estat els que ho han impedit. De moment, tindrem un mes de coll amb el partit del dilluns, per veure com rutlla l'assaig, i després, Déu dirà.

Així que si no es produeix el miracle d'última hora, podríem ser condemnats a sofrir un empatx de futbol. Una sobredosi de pilota que podria ser capaç de provocar alteracions al sistema nerviós de diverses persones, sobretot dels qui no combreguen totalment amb aquest esport.

De la implacable invasió futbolera només en restaria immaculat el divendres, i això significaria que aquell dia se'l passarien malament els milions de futboladdictes sense la corresponent ingestió de gols, sense els penals, clars o dubtosos, faltes, expulsions... i tot el reguitzell d'incidències pròpies de la pràctica de tan intemperat esport. Esperem que els qui se sentin defraudats no arribin a l'extrem de recórrer a manifestacions públiques pels carrers de pobles i ciutats exigint la corresponent dosi també aquell dia, i que en tinguin prou veient la repetició de les jugades més interessants dels dies anteriors.

De fet, no se sap com pot acabar tot això, allò que sí que sembla evident és que s'hauria de tenir cura de no jugar amb coses que poden cremar tant com el foc, perquè un cop s'ha encetat el pastís, com més saborós és, més se'n menja, i al final pot acabar amb una indigestió de mil dimonis.

Per altra banda, es veu que això de les retransmissions de futbol ha creat força protestes entre els empresaris d'alguns sectors, els quals sostenen que els és perjudicial, ja que els resta clientela, més encara si s'escau a les hores que ells obren els seus establiments. Diuen que ja n'hi ha prou de fer-los la punyeta.

Ben pensat pot ser que, efectivament, els qui es queixen tinguin tota la raó del món, perquè davant d'un partit televisat, molts opten per veure'l asseguts còmodament a casa seva, i deixen el sopar, l'espectacle o el que sigui per una altra ocasió.

Quant als pacients telespectadors, si ens ho plantejem com cal, no hi hem de tenir cap mena de problema, sigui quin sigui l'acord final. Podem estar segurs que la nostra economia, ni res, no trontollarà per cap de les decisions que es prenguin.

Ara, voldria acabar fent un aclariment: a mi m'agrada el futbol, i no m'importa gaire la forma en què se serveixi.

A. PONSÀ

L'Espitllera

Prescindibles

Fa dies que els mitjans de comunicació ens anuncien que el president rus, Boris Ieltsin, té una salut delicada fins al punt que n'hi ha que qüestionen la seva mateixa capacitat de gestió de govern.

Veure un monarca, un president, un cap de govern que no s'aguanta dret, que repapieja, i que encara s'aferra a la trona del poder no és pas un fet excepcional; més aviat es pot dir tot el contrari: que és bastant habitual. Què ho deu fer que tothom (o una bona part) dels que assoleixen el cim del poder i/o de la popularitat, després no en volen baixar?

De la mateixa manera que un treballador, quan arriba a una edat determinada accedeix a una merescuda jubilació, els caps de govern, els polítics, la gent de poder i de fama haurien de tenir una edat de jubilació. Encara més, a tot arreu el temps d'estança al poder hauria d'estar limitat, tal i com molt encertadament fan als Estats Units respecte el seu president. Perquè una cosa que hauríem de tenir present tots plegats és que en aquest món sortosament no hi ha ningú insubstituïble. Voleu dir que en tot Rússia (continuant amb l'exemple) no hi ha cap altra persona amb capacitat i encert que pugui substituir el seu primer mandatari? Voleu dir que cal esperar sempre fins al darrer moment d'aquells que manen perquè hom considera que la seva gestió és indispensable?

Un dels principals defectes de polítics, capdavanter i líders en general és creure's imprescindibles i considerar-se millors que els altres en aquest món que des de fa milers d'anys continua impertorbable girant sobre si mateix.

Quan alguns podrien gaudir d'un merescut repòs, encara s'entesten en patir els maldecaps que suposa el poder. Tanmateix no cal que ens capfiquem gaire per aquesta qüestió; d'aquí a uns anys (vint-i-cinc? trenta? cinquanta?) tots aquells que ara es creuen insubstituïbles hauran estat perfectament substituïts per la pròpia vida o pels esdeveniments, mentre aquest món es mantindrà inexorablement donant voltes.

Joan Puig

La Cobla Riella d'Agramunt a Europa

La Cobla Riella d'Agramunt ha actuat per primera vegada fora del nostre País durant setze dies del mes d'agost, i ho va fer acompanyant l'Esbart Sant Martí de Barcelona, amb el qual ja va actuar la Cobla Jovenívola en els últims tres anys per diversos Països d'Europa.

Onze foren les actuacions que féu la Cobla Riella durant el seu periple per Europa: A Itàlia s'actuà el dia 6 a Aranika. A Hongria: el dia 9 a Balaton, el dia 10 a Scorna, el dia 11 a Sopron i un altre cop a Scorna. A Slovàquia: el dia 13 i 16 a Sabinov, el 14 a Sarisske Michal'Any, el dia 15 a Lipany i el dia 17 a Krivany.

A banda d'aquestes ciutats on es va actuar, es va visitar: A Itàlia, Milà el dia 5; Bèrgamo el dia 6, i Venècia el dia 7. A Hongria: Budapest el dia 8; Balaton el dia 9, i Giőr el dia 10. A Slovàquia: Sabinov el dia 13; Levoca i el llac Vysoké Tatry el dia 15, i Presov el dia 16. I a Àustria: Innsbruck el dia 18.

Afortunadament des del dia 4 que es va marxar, fins el dia 19 en què es va tornar a Agramunt, no es va haver de lamentar cap incident digne de mencio-

Els integrants de la Cobla a la plaça Sant Marcos de Venècia.

nar, només els inconvenients lògics del constant canvi de moneda dels sis països que es va visitar i que obligava a calcular sempre quan costava cada cosa, dividint per 0'08 a Itàlia, multiplicant per 5 a Slovàquia, multiplicant per 13 a Àustria, etc. L'únic que va afectar els ànims de

l'expedició fou la notícia, rebuda a Slovàquia, de la mort d'una jove agramuntina que era coneguda per la majoria dels integrants de la Cobla.

Els membres de la Cobla Riella, doncs, estem contents del resultat musical d'aquesta experiència, ja que l'èxit va ser la constant en totes les actuacions. Val a dir que l'Esbart Sant Martí és un dels de més prestigi del nostre País i, lògicament, bona part d'aquest èxit es deu a ells, que presenten el seu espectacle amb un vestuari variat i vistós, amb una coreografia cuidada fins a l'últim detall i l'ofici que

Foto: Cobla Riella

Sopron (Hongria). A cada actuació es va deixar constància de la procedència de la Cobla Riella, convertint-se així, en una ambaixada cultural d'Agramunt en tots els països en els quals es va actuar.

els dona 50 anys d'experiència i 400 actuacions fetes a fora de Catalunya. Tots vosaltres podreu veure l'Esbart Sant Martí el dia 6 d'octubre a les 5 de la tarda al Casal, on actuaran dins dels actes de celebració del 15è aniversari de l'Escola de Música, amb l'al·licient afegit de poder-los veure acompanyats per les dues Cobles d'Agramunt, us recomanem que no us ho perdeu.

Deixant de banda l'apartat musical, és evident que visitar mitja Europa és una experiència enriquidora per a qualsevol persona, però ho és doblement quan es fa com ho han fet els integrants de la cobla, ja que a cada País han estat acollits per grups folklòrics locals, els quals els han acompanyat en tot moment i els han ensenyat els monuments més interessants, les ciutats més boniques, etc. Però sens dubte el que ha estat més enriquidor és conèixer els costums de cada País, la seva manera de viure, les

Tots els membres de l'expedició en una de les moltes visites culturals que es feren.

seves tradicions, el seu menjar... Per cert, parlant de menjar, s'ha de remarcar la baixa qualitat i quantitat dels àpats que es varen fer a Slovaquia, el país més pobre de tots els que es varen visitar. A més d'un membre de la Cobla se li

hauran d'estrènyer els pantalons o les faldilles després del règim intens que es va fer a Sabinov, esperem, si més no, que aquesta experiència serveixi per a valorar més el que tenim a casa.

Cobla Riella

Bomber d'Agramunt a Texas

“La vocació de bomber no té fronteres...”, així es podria definir en Jesús Gili Bonet, membre del cos de bombers voluntaris d'Agramunt, que recentment ha realitzat un Curs de Rescat en una de les millors escoles del món de perfeccionament de tècniques específiques per a bombers. Per ell han estat unes vacances curtes i intenses, però ben profitoses... segons explica.

Al curset hi han assistit professionals de tot el món fins a fer un total de sis-cents alumnes comptabilitzant tots els altres cursos. De bombers catalans sols n'hi han intervingut tres, però la veterania dels monitors han fet experimentar més a tots. La “Texas Firemen's Training School” està situada al comtat de Texas, a la població de College Station on cada any molts professionals del sector es reuneixen per a dur a la pràctica els seus cursets.

L'ensinistrament del curs ha estat dut per professionals de molts països d'arreu d'Europa i Amèrica i ha tingut una durada d'una setmana. Com a finalització li han fet entrega d'un diploma acreditat

tiu d'assistència i reconeixement del curs. I com a curiositat cal esmentar que celebrarà l'aniversari el dia de la seva tornada a Catalunya. Felicitats i fins al proper any!

Jesús Gili, ajupit, en un moment dels exercicis de formació a l'Escola de Texas.

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 39 06 31 - Fax 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- ☐ Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.
- ☐ Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.
- ☐ Una gamma d'assegurances a la teva mida.

TEL. MÒBIL: 908 44 36 60
TEL. 39 00 08

SERVEI PERMANENT AGRAMUNT

APLICACIONS
DE PINTURA

VLADIMIR TRIQUELL

Baixada del Convent, 7 - 2n
Telèfon 39 16 55

AGRAMUNT

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

*Marbres
Vilalta*

ART FUNERARI

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 39 08 90 - 25310 AGRAMUNT
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 39 02 23 - 25316 PREIXENS

Els lectors escriuen

L'AVORRIDA I TRISTA FESTA MAJOR DEL MEU POBLE

Amics joves d'Agramunt, un altre cop hem tornat a veure amb molta tristesa com s'ha acabat, i com anirà morint del tot, si no hi posem algun remei, la nostra Festa Major. Gosaria dir que bona part de la gent de la vila no han gaudit d'aquests dies de festa, dedicats exclusivament a la població d'avançada edat.

Vaig llegir amb pena una programació que, any rera any, és més pobre i trista, sobretot pel que fa a activitats dedicades al jovent, que realment són els que han de gaudir més. El divendres a la nit, al pavelló municipal només hi havia "quatre i el cabo". El dissabte, a la plaça del Pou va ésser patètic, jo hem trobava entre els presents, i els músics no sabien si conti-

nuar tocant o posar-se a plorar. El diumenge, ball de Fi de Festa, quan realment un bon grup de joventut del poble estaven passant-s'ho d'allò més bé, un senyor, desconegut per la quasi totalitat del públic, va dir als músics que paressin de tocar ja que suposo que el pobre home tenia son. És vergonyós.

Un jove d'Agramunt

A QUI PUGUI CONTESTAR

Francament, la meua capacitat intel·lectual no acaba de comprendre que, essent un dels països més pobres de tota Europa, tinguem la lliga de futbol més important i també la més cara de divises de tot el nostre món. Vergonya em fa pensar amb la quantitat de milions que es despilfarren en la majoria d'esports tal com futbol, bàsquet, handbol, etc., etc., fixant jugadors i

entrenadors estrangers sense mesura i, ara, s'estigui estudiant la crisi econòmica pretenent que els pensionistes paguin una quota de 100 ptes. per recepta, que no solucionarà res.

Jo demano una mica més de formalitat i si de veritat som pobres no presumim de grandeses que segur que portaran a una ruïna econòmica i moral.

Crec que en comptes d'enredar-nos

com a babaus, valdria més que d'una punyatera vegada ens diguessin la veritat sobre el famós cas Gal i dels papers del Cesid.

Ja està bé d'ensarronar la gent i crec sincerament que d'aquesta manera no arribarem mai a ser un país honrat i civilitzat com tots desitgem.

Atentament, i esperant alguna resposta.

Jaume Marquilles i Boncompte

VENC o ALQUILO PIS

PER ESTRENAR, AMB PÀRQUING

Raó: Tel. 39 07 98 (preguntar per Josep Vall)

RECORD

Deixes caure les teves parpelles entre un son de plomes blanques, d'una llum cegadora, d'un silenci tallant.

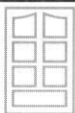
Calma...

...el batec del teu cor acompanya el nostre.

P.D.: A la Cristina.

R.G.

FUSTERIA CUÑAT

JOSEP Mª CUÑAT JOU

Plaça del Pou, 7

Tel. 39 24 23

25310 AGRAMUNT (Lleida)

ELS OFEREIXO UN NOU SERVEI DE FUSTERIA EN GENERAL

I EN CONCRET:

- **MOBLE DE CUINA**
- **FUSTERIA D'INTERIOR**
- **FUSTERIA D'EXTERIOR AMB SISTEMA EUROPEU**

Telèfon 39 24 23 • AGRAMUNT

patxoca

infants i joves

avinguda jaume mestres, 7
25310 agramunt

carretera de ponts, 11
25730 artesa de segre

tel. 973 / 39 17 48

fax 973 / 40 22 46

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 39 00 45 - Tel. mòbil 909 35 73 80 AGRAMUNT

SASTRERIA CONFECCIONS

FIBAL

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14

AGRAMUNT

Tel. 39 07 36

PELS PÈLS

PERRUQUERIA

imma guerrero

c/ Camí de les planes, s/n. 25310 AGRAMUNT

Telf. 39 24 71

Des de les golfes del Farreny

“La Serafina Balasch a l'Espai Guinovart”

La Serafina Balasch no para, al teatre, a SIÓ, il·lustrant llibres, portades per programa de la Festa Major i del de la Fira del Torró...

Durant un temps va il·lustrar amb un dibuixet, pels petits marges que hi quedava, un treball que hom feia a SIÓ; d'això fa uns anys i crec que ni ella ni jo no sabem el per què de tallar-se aquella col·laboració. El cas és que sempre feia uns dibuixos que eren la versió gràfica de l'esperit d'allò que jo intentava fer entendre amb el meu petit text, o sia que ella penetrava en l'ànima, en l'essència del meu text. I esperava amb ànsia, a veure quin dibuix m'hi posaria, i sempre em satisfia.

A les “cotxeres de Sants”, de Barcelona, vaig anar una vegada a veure una exposició col·lectiva d'ella amb uns quants companys seus. Eren unes capses de plàstic dur i transparent, a dins de les quals hi havia llavors de gira-sol. Era una cosa molt interessant.

Ja és hora que la Serafina ens ofereixi una exposició antològica del que ha fet fins ara. Fóra això molt interessant per als qui hem seguit poc de l'obra que li hem pogut veure, ens agradaria molt de

conèixer-li, de veure-li el procés de com ha madurat en aquests anys.

La Serafina és ja el que en diem una professional, que ha aconseguit una obra harmònica, lligada, sencera i que no fa cap concessió a la galeria. I que està a les antípodes del decorativisme, d'aquella obra que desitja, sobre totes les coses, el seu autor, agradar a tothom, caient en la cosa efectista, fàcil, bonica, que no aguantarà el pas del temps, en ser tant superficial.

La Serafina, igual que la seva obra, és austera, humil, senzilla. Ella sap molt bé el que és treballar de valent, és filla de pagesos d'ací. És confiada amb tota persona que coneix que pot ser-ho, i bona, forta, enèrgica... la vida l'ha fet així. Sempre somriu, forma part d'una família que a tots els coneixem, que està molt estesa per tot Agramunt. Podríem dir que, com taca d'oli, pel fet que eren una colla de germans que es casaren, alguns ací, i els fills d'aquells, ho tornaren a fer, ací també, i entre cosins i les famílies d'uns i altres que s'han emparentat, són tanta colla que bona part del poble sembla casa seva. I són tots amics, tant entre ells, com amb tots

els del poble.

Amb la Serafina hi he parlat bastantes vegades. Jo parlo poc, però amb aquelles persones amb les quals hi ha afinitat d'idees, llavors em faig pesat i tot, moltes vegades. Un dia em va dir que a ella no li agradaven aquelles persones que en parlar no et miren als ulls. I un altre dia em va dir: —Que encara no has llegit “Cartas a Theo”, de Van Gogh? Em va fer sentir gairebé vergonya i tot, en el to que m'ho va dir. El cert és que vaig córrer a llegir-lo. I cert també és que, molt temps feia que m'estava dient a mi mateix, que l'havia de llegir, però que si no m'ho diu aquell dia la Serafina, potser encara no l'hauria llegit.

Ha estat una satisfacció el fet que ella hagi estat la primera noia, bona artista, que ha exposat a l'Espai, i que el mateix Josep Guinovart, que va veure els gravats primer que jo, em va dir:

—És molt bona, no et sembla?

—No l'he vist, encara!

—Doncs, ves-hi de seguida.

I el Guinovart deia el que pensava, aquesta ha estat una altra satisfacció.

Agramunt, setembre de 1996

SANGRÀ

FABRICANT DE TENDALS

Persianes - Tapisseria - Cortinatges - Matalassos
Mosquiteres - Mampares bany

Av. M. Jolonch, 36 - Tel. 39 06 37 AGRAMUNT

—Llibreria
—Papreria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39 04 25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

St. Joan, 1 - Baixos - 25310 AGRAMUNT
Telf./Fax (973) 39 21 22

EAGLE STAR
EAGLE STAR SEGUROS GENERALES S.A.E.

AIFF: Marta Bergadà i Minguell

FINQUES URBANES

VENDES

1	* Venem casa, plaça de l'Om. 100 m ² planta i jardí.
33	* Venem casa unifamiliar: C/. Travessera sud. 4 hab. calefacció gasoli, terrassa.
30	* Venem casa adossada: 5 habitacions, cuina de luxe equipada, bany i aseo, calefacció gasoli, jardí, garatge, terrasses, armaris encastats, zona ajardinada.
69	* Casa pairal, estil rústic, mobles provençal. Montclar.
	* Venem casa, Sta. Maria de Meià, dona 3 carrers, bona situació, assolellada.
	* Venem casa Montclar, reformada, amb mobles rústics. Bon preu. Situació òptima.
37	* Venem pis: Pl. Pou. Mobles, ascensor, calefacció gasoli, aire condicionat, 4 habitacions. Possibilitat preu taxat.
43	* Pisos preu taxat: C/. Clos, 3 hab. calefacció gasoli, assolellats, grans terrasses, ascensor, acabats gran qualitat.
	* Venem pis, Av. M. Jolonch. Ocasíó, 3.700.000.
59	* Venem pis, Ctra. de Cervera, 120 m ² + garatge + àtic. Cantoner, molt assolellat.
39	* Últim xalet zona del Clos: 130 m ² de jardí, 4 hab., gran menjador, espaiosa cuina, terrasses, magatzem. Molt assolellat. Acabats de gran qualitat, calefacció gasoli, façana amb pedra. A preu de casa unifamiliar!! Vinguí a veure les maquetes.
52	* Venem baixos, davant C.A.P.
7	* Venem local: C/. Pau Casals, 120 m ² , apte per a qualsevol activitat.
67	* Pati 575 m ² . Passeig Nou.
3	* Pati C/. Moli Vell. 200 m ² .
	* Venem parcel·la 500 m ² . Urb. El Turó, ben situada, a 10.000 ptes./m ² .
	* Venem pis. Av. M. Jolonch, 3 hab., cuina, menjador, bany. Assolellat.

LLOGUERS

	* Lloguem pis davant CAP: cantoner, nou per estrenar, pàrquing i traster.
	* Lloguem pis petit. Semi-nou.
25	* Lloguem pis: C/. Aspi, 3 habitacions, semi-moblat.
4	* Es lloguen baixos: C/. Sió. Molt bon preu.
20	* Es lloga local: Pl. Pou. 70 m ² .
18	* Lloguem local: 200 m ² , gran aparador.
6	* Lloguem local: C/. Asgous, 200 m ² .
7	* Lloguem local: C/. Pau Casals, amb tots els serveis. 85 m ² .
	* Lloguem casa: Ctra. Artesa, moblada, terrassa i barbacoa. 5 hab., altell. Molt ben equipada.
13	* Lloguem casa: Raval Puigverd, moblada.

FINQUES RÚSTIQUES

- ☐ * Alcoletge - Vva. Barca. 240 jornals reg - BON PREU.

LES GANGUES, DEL MES

64	* Casa a Butsénit, poca reforma: 3.000.000
49	* Casa a Puigverd d'A.: 3.800.000
	* Casa a Claravalls: 4.300.000
51	* Pis C/. Sabateria: 5.000.000
65	* Casa Raval St. Francesc: 6.000.000

**ASSESSORS
IMMOBILIARIS**

LA SUPERGANGA

- * Pis. Avgda. M. Jolonch, 3 hab. calef. carbó, molt assolellat, 2 quartos trasters. 3.700.000 ó 25.000 pts./mes. (imprescindible nòmina o aval).

VIVENDES UNIFAMILIARS

**a l'Avinguda dels Esports
d'AGRAMUNT**

VENDA DIRECTA DEL PROMOTOR

180 m² de superfície útil per casa

- Menjador amb terrassa.
- Cuina equipada i terrassa exterior.
- 4 Dormitoris amb terrassa.
- 2 Banyes equipats.
- Traster i safareigs.
- Calefacció individual.
- 2/3 places de Pàrquing (60 m²).
- Jardí privat.
- Acabats de Primera Qualitat.

PREUS IMMILLORABLES PER M²!

Per a més informació:

Tels. 39 04 28 - 39 24 79

FINANÇAMENT HIPOTECARI AMB CAIXA PENEDÈS

Aquesta tardor, vacuna't de la grip !!!

Com cada any, el CAP d'Agramunt ofereix la vacunació antigripal a tota la població.

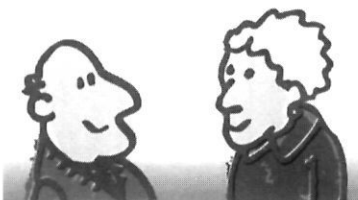
Durant l'hivern passat es va observar que les persones vacunades de la grip, a més a més de no infectar-se per aquest virus, han presentat menys alteracions respiratòries (refredats, pneumònies,...), que no pas la resta de la població que no va estar vacunada.

És per això que des d'aquí us convidem a que aquest any ho feu, donats els avantatges que la vacunació comporta.

Per tal que hi mediteu, us presentem una mica d'informació sobre la pròpia malaltia i la pròpia vacunació:

* Què origina la grip?

La grip és originada pels virus gripals. Aquests poden presentar modificacions en la seva estructura, és per això que cada any la vacuna de la grip és diferent.

* Com es transmet?

El virus gripal es transmet habitualment per via aèria (tossint, parlant a prop d'una altra persona,...), produint un procés inflamatori del tracte respiratori.

* Importància de la malaltia gripal

Aproximadament el 25% dels processos respiratoris febrils són produïts per la grip.

La grip es manifesta per un *quadre febril agut, d'inici brusc, acompanyat de dolors musculars, mal de cap i tos*. Generalment es tracta d'un procés benigne, que se soluciona en una setmana, malgrat molts cops els seus símptomes impedeixen una activitat normal. Tant és així que molts *treballadors* han "d'agafar la baixa", amb tota la problemàtica que això comporta.

Per altra banda, cal considerar que amb la grip poden aparèixer *complicacions greus*, especialment en *persones de més de 65 anys i en persones que pateixen alguna malaltia crònica (diabetis, bronquitis, asma, malalts del cor,...)*. Les complicacions més freqüents són la pneumònia, i la pròpia descompensació de la malaltia crònica que es tingui.

Aproximadament moren 1.000 persones cada any a Catalunya per aquest motiu.

* Quan apareix?

El virus de la grip es manifesta anualment durant 5-7 setmanes en els mesos freds (entre desembre i març), és per això que ens hem de vacunar una mica abans.

* És efectiva la vacuna?

La vacuna és efectiva en un alt percentatge, i produeix pocs efectes adversos. Només una tercera part dels vacunats presenten tumefacció en el lloc de la injecció, i una proporció inferior pot presentar febre i malestar durant els

dos dies següents.

* Qui no es pot vacunar?

No es podran vacunar aquelles persones que tinguin al·lèrgia a l'ou.

* A qui es recomana vacunar-se?

El Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya recomana la vacunació antigripal (per ordre de prioritat) a:

- Malalts crònics, especialment de les malalties respiratòries i cardíaco-vasculars.
 - Residents en institucions tancades: residències d'avis, d'estudiants,...
 - Persones de més de 65 anys.
 - Persones que poden contagiar a persones amb risc: sanitaris, familiars,...
 - Totes les persones que vulguin minimitzar el risc de contraure la malaltia.
- En aquest grup cal considerar els *treballadors*, especialment aquells més susceptibles de patir alteracions respiratòries.

Així, doncs, penseu-hi i decidiu-vos.

La **campanya de vacunació** començarà a finals de setembre i continuarà tot a l'octubre.

L'horari serà:

- Cada dia de les 9 h. a les 10 h.
- Dimarts i dijous de les 19 h. a les 20 h.

Abans, però, caldrà que doneu les vostres dades i demaneu dia i hora als administratius del CAP.

L'horari es podrà adaptar a les persones en situació especial, però caldrà que primer parleu amb la vostra infermera.

Fins aviat!

**Equip d'Infermeria
CAP d'Agramunt**

Cristina Vicens i Jovell

*que morí víctima d'accident, el dia 15 d'agost de 1996,
a l'edat de 21 anys.*

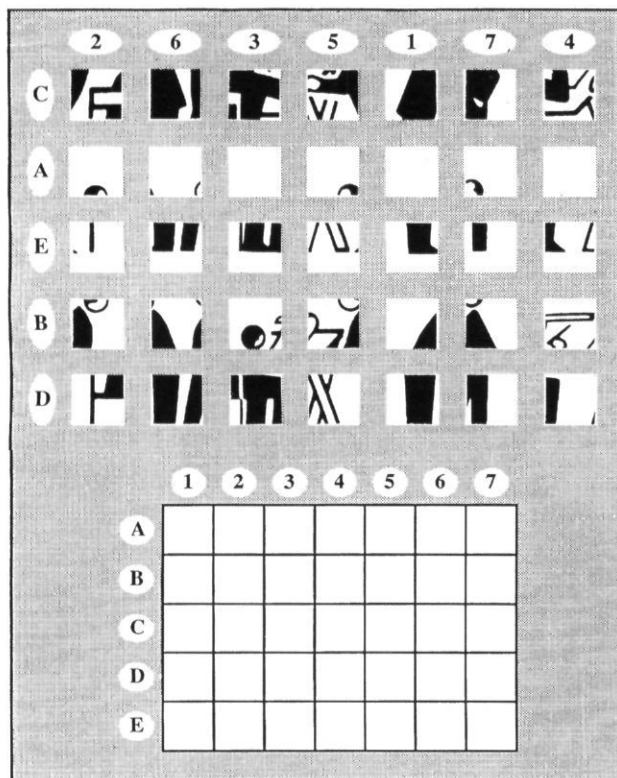
A. C. S.

Els seus apenats: pares, Emili i Lourdes; germans, Gemma i Màrius, i el jove Albert Font; cunyat, Miquel; nebot, Marc; padrins, oncles i família tota, agraeixen les mostres de condol i us demanen una oració.

Agramunt, agost de 1996

TRENCACLOSQUES

Cada quadre és una part d'un dibuix complet. Ordeneu-los segons l'esquema i en acabar obtindreu un dibuix igual a l'original.

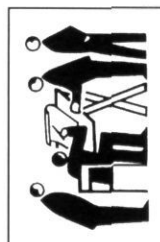
Solució al PAS AL REI,
per P. R.:

Si vols fer bona direccera,
no deixis la carretera.

Solució al
QUADRAT
MATEMÀTIC:

29	47	33	27	
4				24
		14		42
			6	38
				32
29	47	33	27	

Solució al
TRENCACLOSQUES:

QUADRAT MATEMÀTIC

Situeu els números de l'1 al 16 sense repetir-ne cap dins del quadrat, perquè si els sumem horitzontalment i verticalment donin els resultats assenyalats.

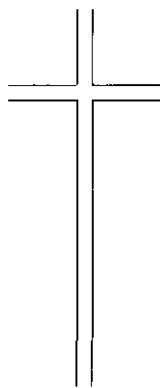
		1		24
4				42
		14		38
			6	32
29	47	33	27	

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

dre	ce	Si	fer
ra,	na	bo	vols
xis	no	car	te
dei	la	ra.	re

Desè i vuitè aniversari de
la mort dels esposos

Joan Añé Sala
i
Maria Ros Lluelles

Agramunt, setembre de 1996

L'any 1882 es van construir, al peu del Canal d'Urgell, els safareigs; una instal·lació molt important a l'època perquè cal tenir en compte que l'aigua corrent a les cases no arribà fins vint anys més tard.

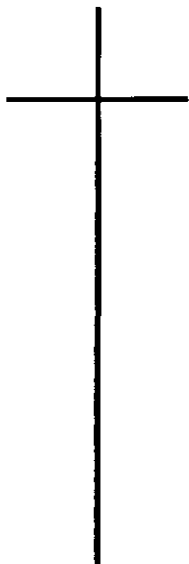
La IMATGE del mes data de principis de segle, quan encara no hi havia la coberta que es va instal·lar els anys 20. Fixeu-vos amb els pentinats i els vestits de les bugaderes. Al fons una panoràmica de la vila en la qual es destaca majestuós el campanar del temple parroquial i en la que també s'aprecia els convents que hi havia a l'època.

Foto: Arxiu SIO

La caLaSera.

*Canteu, ocells, i feu-li el son ben dolç.
Deturi el curs el sol, o la clara albada:
Per la llum d'aquesta bora matinal,
la pau del cor ens sigui assegurada.*

Tercer aniversari

Joaquim Muro Sánchez

que morí cristianament
el dia 7 de setembre de 1993.

E. P. D.

La família i tots els qui el vàrem estimar
el tenim viu en el record.

Agramunt, setembre 1996

Esports

CLUB TENNIS AGRAMUNT

Un dels actes esportius d'aquesta FESTA MAJOR ha estat la celebració a les pistes del Club Tennis Agramunt de l'habitual TORNEIG DE FESTA MAJOR.

En aquesta ocasió els jugadors participants pertanyien al Club Tennis PONTES i s'enfrontaven als del nostre Club.

Els partits van començar a les 10 del matí i el resultat global va ser favorable al Club Tennis PONTES per 4 a 1.

Els diferents partits jugats van donar els següents resultats:

INDIVIDUALS

C.T. AGRAMUNT	C.T. PONTES	
Josep M ^a Ortiz	Rafel Escolà	4-6, 2-6
Joan Canudes	Oriol Calvet	4-6, 2-6
Xavier Querol	Eladi Piqué	0-6, 6-7
Josep M ^a Font	Pere Guardia	7-5, 6-4

DOBLES

Josep M ^a Querol	Rafel Escolà	
Andrés Castillo	Oriol Calvet	1-6, 0-6

Cal destacar el caire festiu d'aquest torneig i el bon tarannà esportiu dels jugadors participants, així com també l'únic resultat favorable al nostre equip a càrrec del jugador Josep Mª Font.

En acabar, el President Sr. Querol féu entrega del trofeu a l'equip guanyador.

D'altra banda, reprenent les iniciatives dedicades a la formació de jugadors, s'està organitzant novament pel proper mes d'octubre l'Escola de Tennis dels caps de setmana (dissabtes tarda i diumenges matí) per nens i joves i que tingueren molt bona acollida els mesos d'abril, maig i juny d'aquest any.

C.T.A.

Espurnes

L'intrús

Just després d'esmorzar vaig tenir coneixement de la seva visita, i encara que no era la primera vegada que es presentava així, d'imprevist, la seva pressentida presència sempre em contrariava, m'irritava i em sorprenia.

Amb les maletes a punt de marxa amb la intenció de passar uns dies fora, el problema adquiria proporcions preocupants.

Calia trobar una solució eficaç i definitiva per no donar-li temps a instal·lar-se, cosa que hauria estat catastròfica.

Mentalment vaig repassar tots els mitjans dissuasoris o letals que havia em-

prat en altres ocasions, per tal d'escollir el més adient, net i ràpid.

Era un repte entre la meua mesurada planificació i la seva rapidesa de reflexes i lleugeresa i que per la meua part no sempre resultava victoriosa al primer intent.

Com sigui que els seus moviments són sempre imprevisibles i que les seves intencions depenen en gran manera del sexe i estat (amb companya o sense), sempre és difícil establir la seva trajectòria. Només la intuïció i l'experiència et donen una mica d'avantatge.

Per altra part sempre hi ha el dubte de si venia sol o acompanyat, si tenia família

o esperava tenir-la, o si era una mena d'explorador a la recerca de territoris nous i adients per la seva instal·lació definitiva.

Estudiades totes les estratègies sols calia escollir la que semblava més efectiva en mitjans i ubicació.

Ja més tranquil·la només restava esperar el resultat. Durant la nit la incògnita voltejava sobre mi i el meu son expectant.

Al matí, un lleu síndrome de suspens em va portar cap a la cuina.

Allí, desmanejat, sense vida, amb el cap dintre la ratera, hi havia el pobre ratolí.

No vaig poder evitar un gairebé imperceptible remordiment.

TERESA

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

FITÓ, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. (973) 39 07 35 - 39 21 04
Tel. mòbil 908 93 89 37

AGRAMUNT (Lleida)

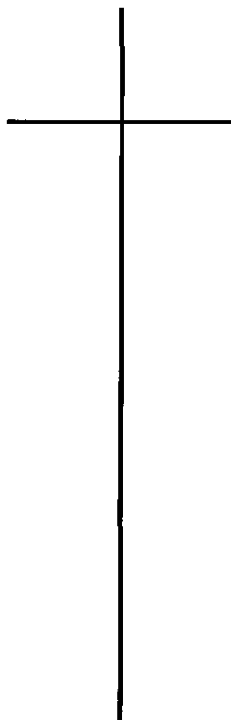
Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 39 11 77
AGRAMUNT

Pregueu a Déu per l'ànima de

Concepció Balagueró i Cluet

que morí cristianament el dia 1 de setembre de 1996,
a l'edat de 71 anys, havent rebut els Sants Sagraments.

A. C. S.

Els seus apenats: espòs, Ramon Llovet i Esteve; fill, Pere; filla
política, Teresa Ros; nét, Xavier, cunyats, nebots, cosins i altres
familiars, us preguen un record i una oració per la seva ànima.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, setembre de 1996

Notícies de l'Esquerra

La Festa Major a TV3

Hauria pogut ser, però no ha estat així.

El dimarts anterior a la Festa Major es varen desplaçar fins a la nostra Vila, dos periodistes de TV3, responsables del programa "Tarasca"; un programa d'una hora de durada que s'emet els dissabtes al matí i que té com a objectiu donar a conèixer les diferents peculiaritats del passat històrico-cultural del nostre país (antigues danses i balls, cançons, gegants, capgrossos, altres peces representatives del bestiar popular i tota classe de manifestacions de la nostra cultura tradicional, algunes pràcticament desaparegudes com era el cas de la nostra dansa de Canuts i Rams, i l'Àliga, recuperades recentment per l'Associació Cultural Grallers d'Agramunt.

El motiu de la seva visita era el de fer una inspecció sobre el terreny, i contactar amb els responsables de l'Ajuntament i de l'Associació dels Grallers per tal de poder dur a terme les filmacions necessàries per a la realització d'un programa d'una hora de durada sobre la Mostra de Cercavila Tradicional i molt especialment sobre la recuperació de la Dansa de Canuts i Rams que hauria estat ballada expressament per a aquesta filmació i també de la recuperació de l'Àliga d'Agramunt. No cal dir que en el decurs d'aquest programa s'hi hauria anat alternant altres qüestions relacionades amb la nostra Vila així com també algunes entrevistes a diferents personalitats agramuntines, algunes de les quals haurien pogut ser el nostre historiador local Lluís Pons, el nostre escriptor Guillem Viladot, en Joan Pedrós membre de l'Associació Cultural Grallers d'Agramunt i principal impulsor de la recuperació de l'Àliga i la Dansa de Canuts i Rams, i també alguna persona relacionada amb el sector del Torró d'Agramunt

i la Xocolata a la Pedra.

Explicar totes les vicissituds viscudes durant l'intent de realització d'aquest programa seria molt il·lustratiu del tarannà i de la manera d'actuar d'alguns dels membres de l'equip de govern municipal de CiU, però es faria massa llarg i per tant de moment ho deixarem i passarem directament al final d'aquesta història.

La realització d'un programa tan llarg dedicat exclusivament a la nostra Vila i a la seva Mostra de Cercavila feia imprescindible ajustar algunes qüestions de l'esmentada cercavila a les necessitats tècniques dels operaris de TV3, uns ajustaments però que no implicaven cap canvi d'horaris i que segons ens van manifestar els membres de l'Associació dels Grallers no els representava cap mena de problema per al desenvolupament normal de la Mostra, i que en el pitjor dels casos podien significar un increment d'entre 30.000 i 50.000 PTA sobre el total del pressupost esmerçat per a la Cercavila, degut a que s'havia de contractar un nou grup dansaire per poder acabar d'omplir un determinat espai de temps. La resposta que des de la regidoria de Festes es va donar, tant als periodistes de TV3 com a l'Associació Cultural Grallers d'Agramunt va ser que el Sr. Alcalde havia dit **"nosaltres no canviem res, ni contractem ningú més, si volen venir que vinguin i si no volen venir que no vinguin"**.

Malgrat el gran interès que hi tenien tant els membres dels Grallers d'Agramunt com tot l'equip tècnic de TV3 que s'havia de desplaçar fins Agramunt, i davant la impossibilitat de poder conjuminar l'acte amb les seves necessitats tècniques, però sobretot davant del gran desinterès i indiferència demostrats per l'Ajuntament, finalment els directors del programa varen

optar per no venir.

Per tots és coneguda la importància que té per al desenvolupament cultural i econòmic de les nostres viles i ciutats, poder disposar d'una presència en els mitjans de comunicació. Avui el mitjà de comunicació de masses per excel·lència i el que arriba a més gent és, sens dubte, la televisió. Deixar escapar la possibilitat de que es faci gratuïtament un programa d'una hora sobre la nostra vila i la nostra gent creiem que no és una bona manera de promocionar Agramunt i els seus productes, i encara entenem menys aquesta actitud quan precisament ja s'està preparant la propera edició de la Fira del Torró en la qual es destina una quantitat molt important de diners en un reportatge publicitari que tan sols durarà uns quants minuts.

Segons ens comentava un dels periodistes amb el que vam parlar, tots els ajuntaments que han visitat fins ara han fet mans i mànigues per col·laborar amb ells i treure'n el màxim rendiment d'un programa d'aquestes característiques, però pel que sembla Agramunt ha estat l'única excepció i tan sols hi van trobar indiferència.

Contràriament al que creiem nosaltres, possiblement el nostre equip de govern municipal es pensa que els vots que els han atorgat aquesta estreta majoria que els permet governar còmodament, també els dona dret a gestionar els interessos comuns de tots nosaltres d'aquestes maneres tan poc responsables; potser sí que el tenen aquest dret, no ho discutirem ara, però en volem deixar constància pública perquè tothom en pugui treure les seves pròpies conclusions.

GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA
REPUBLICANA DE CATALUNYA

L'Ajuntament informa

APROVACIÓ RENOVACIÓ PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS 1996

Havent-se procedit a la renovació del Padró Municipal d'Habitants, en data 1 de maig de 1996, s'acordà d'aprovar el resum numèric que s'indicava al Sió corresponent al passat mes de juliol, i que consta d'un total de 4.926 habitants.

COMPTES GENERALS 1995: Aprovació definitiva

Confeccionats i rendits els comptes generals municipals corresponents a l'exercici econòmic 1995 i informats favorablement per la Comissió Especial de Comptes, s'acordà aprovar els esmentats comptes generals municipals.

CONCURS DE DISSENY PORTADA LLIBRET I PROGRAMA VIII EDICIÓ DE LA FIRA DEL TORRÓ I XOCOLATA A LA PEDRA D'AGRAMUNT

D'acord amb la proposta realitzada per la Comissió Delegada de VIII edició de la Fira del Torró i Xocolata a la Pedra, que se celebrarà els propers dies 12 i 13 d'octubre, de realitzar un concurs de disseny per a la portada del Llibret i programa de la fira, s'acordà de convocar aquest concurs i d'aprovar les bases del mateix:

B A S E S :

1. Motiu: VIII Fira del Torró i Xocolata a la Pedra.
2. L'import del premi és de 30.000 PTA, patrocinat per l'Excm. Ajuntament d'Agramunt.
3. Els treballs aspirants al premi hauran de ser tramesos abans del dia 28 d'agost de 1996, a l'adreça següent: AJUNTAMENT D'AGRAMUNT
Plaça de l'Església, núm. 1 - 25310 AGRAMUNT.
4. Les obres no hauran d'anar signades, sinó que aniran acompanyades d'un sobre tancat en l'interior del qual hi constarà el nom, l'adreça i el telèfon de l'autor.
5. Els treballs estaran exposats durant la Festa Major.
6. El jurat es reservarà el dret de declarar desert el concurs.
7. L'Ajuntament d'Agramunt es reserva la propietat i els drets d'edició, publicació i comercialització del treball premiat.
8. El Jurat estarà Format per:
 - Josep Guinovart i Bertran
 - Margaret Palou i Tugues
 - Àngel Jubete i Comenge
 - Josep M. Pijuan i Solé
9. L'acte d'atorgament del premi tindrà lloc a la Vila d'Agramunt, el dia 1 de setembre de 1996, a les 12 hores, a la Sala de Sessions de l'Ajuntament.

Per tant, el dia 1 de setembre es va atorgar, efectivament, el premi de 30.000 PTA a la jove dissenyadora Montse Guerrero i Tarrazona, guanyadora d'aquest concurs.

ADJUDICACIÓ PER SUBHASTA DEL CONTRACTE DE LES OBRES "D'INFRAESTRUCTURA DE SUPORT A L'ÀREA COMERCIAL, 1a FASE". TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT OBERT

Vist l'expedient de contractació tramitat per adjudicar les obres "d'Infraestructura de suport a l'àrea comercial, 1a fase", pel procediment obert i mitjançant subhasta pública, s'acordà declarar vàlida l'esmentada licitació i adjudicar les obres a l'empresa Hnos. Ojeda, SL, que va presentar l'única proposició, en la quantitat de 5.000.000 PTA.

EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS Núm. 1/96

S'aprovà l'expedient de modificació de crèdits núm. 1/96 que afecta el pressupost ordinari de 1996, segons el següent detall:

DENOMINACIÓ	INCREMENT
	PTA
Prensa, revistes, llibres, publicacions	500.000
Assegurances	150.000
Publicitat i propaganda	100.000
Estudis i treballs tècnics	100.000
Locomoció personal	50.000
Adquisició terrenys	500.000
Xarxa informàtica	254.000
HABILITACIONS DE CRÈDIT:	
Fira del Torró	6.810.000
Adicionals obres Sector Horts	879.000
Adquisició vehicle brigada	250.000
TOTAL CRÈDITS EN AUGMENT	9.593.906
PROCEDÈNCIA DELS FONS:	
Del superàvit disponible de l'últim exercici...	2.421.683
Dels majors ingressos recaptats sobre el previst	5.064.000
De transferències de les següents partides:	
DENOMINACIÓ	C. REDUÏBLE
Assegurances	108.223
Fira del Torró	2.000.000
	2.108.223
SUMA IGUAL A L'ANTERIOR	9.593.906

MOCIONS DEL GRUP MUNICIPAL DEL PP. Llei Helms-Burton, i Ordre Públic

S'aprovaren les següents Mocions presentades pel Sr. Francesc X. Santamaria i Pascual, portaveu del Grup Municipal PP, referents a la Llei Helms-Burton, en relació a la política exterior d'Espanya vers Cuba, en defensa dels interessos espanyols. I la Moció que fa referència a l'ordre públic en relació a uns lamentables fets ocorreguts de caire xenòfob i racista.

LLICÈNCIES D'OBRES:

Maria L. Palacios i Bastarràs, per reformar i rehabilitar un habitatge unifamiliar entre mitgeres. Pl. de l'Amball.

IMAGO, SL, construcció d'una nau per a magatzem. Polígon Industrial.

Jeroni Oliva Figuera, i esposa, per la construcció d'un edifici de sis habitatges. Av. de Catalunya.

Caixa de Pensions de Barcelona "La Caixa", per l'adaptació d'una oficina bancària. C. de Sió.

Anna-Maria Torres i Brau, per enderrocar un edifici per la construcció d'un habitatge unifamiliar entre mitgeres. C. de l'Aspi.

Gilbert Bertran Puigpinós, i esposa, per la construcció d'un habitatge unifamiliar. Raval de Puigverd.

INAG, SA, construcció d'un edifici compost de 9 habitatges entre mitgeres. Camí de les Planes, 2-C, Bloc, 6.

Jaume Hernández i Riviriego, per enrajolar bany. Av. dels Esports.

Ricard Barlabé i Dalmau, per ocupació de via pública. C. de l'Aspi.

Francesc Nogales i Sancha, per enrajolar bany. Ntra. Sra. dels Socors.

Sebastià Albareda i Viladrosa, per enrajolar el 1r pis de la casa. C. de Sió.

Comunitat de Veïns C. de Sant Joan, per reformar l'escala de la casa. C. de Sant Joan.

RR.MM. de la Immaculada, per enrajolar sala i enguixar les parets. C. d'Àngel Guimerà.

Joan Escolà i Pla, per pintar, repassar i embellir les façanes de la casa. C. d'Àngel Guimerà.

Antoni Terré i Viñals, per pintar i restaurar les façanes de la casa. Av. de Catalunya.

Domènec Bernaus i Cercós, per repassar la teulada de la casa. Carretera. Agregat de Mafet.

Josep Ball i Armengol, per reparar cuina i terrat. C. de la Sabateria de Dalt.

Ricard Ariet i Bernaus, per arreglar la teulada de la casa. Pl. Major. Agregat de Montclar.

Paquita Veciana i Ros, per arrebossar part de la façana de la casa i canviar de lloc la portella del comptador. Ctra. de Cervera.

Francesc Pijuan i Solé, per arrebossar la façana de la casa i canviar de lloc la portella del comptador. Ntra. Sra. dels Socors.

Ramona Arriasol i Santamaria, per arrebossar part de la façana de la casa i canviar de lloc la portella del comptador. Ctra. de Cervera.

Joan Escolà i Pla, per reconstruir la teulada de la cabana. Polígon, 4, Parcel·la, 70.

Rosa Reixach i Barril, per enrajolar la cuina de la casa. Corriol de la Sabateria.

Miquel Pla i Bargués, per reformar la cuina de la casa. Pl. de l'Amball.

Roser Castellà i Ingla, per rebaixar la vorera. Pl. del Clos.

Josep M. Figuera i Gasull, per connexió d'aigua potable. Raval de Puigverd.

Salvador Pintó i Batalla, per fer dues habitacions i bany. Raval de Puigverd.

Jordi Bosch i Esteve, per rebaixar voreres. Trav. del Clos-Pau Casals.

Guillem Viladot i Puig, per arreglar els baixos del museu LO PARDAL. Pl. del Pare Gras.

Jaume Puigpinós i Ariaca, per fer habitació, bany i despatx. Polígon Industrial.

Antoni Moreno i Avila, per enrajolar la cuina del pis. Av. dels Esports.

Ramon Roqué i Fernàndez, per gual permanent. C. dels Horts.

Joan Roca i Gomà, per rebaixar vorera. C. del Clos.

Àngel Triginer i Fernàndez, per reformar dues habitacions de bany. Av. Agustí Ros.

Ferran Morell i Berges, per rebaixar vorera. Pl. del Clos.

Penella Fitó, SCP, per enrajolar magatzem i arrebossar les parets. C. del Firal.

Maria Carné i Gassó, per canviar dues portes de balcó. C. de Sió.

Foto J.M.P.

Castellers a la Plaça durant la passada Festa Major.

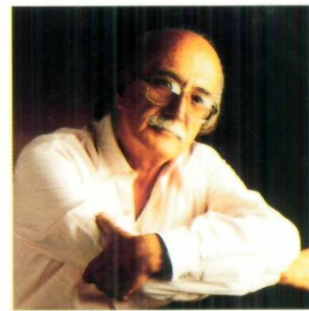
Som a Riella

MENORÀ

XXVII

ÀNGEL URIM. *Era un àngel molt realista, que tocava sempre de peus a terra. Els qui l'havien vist fins i tot asseguraven que tenia un aspecte ben poc angelical, i que més aviat s'assemblava al d'un taverner, si bé els seus missatges eren molt ben acceptats per tothom.*

Els peus damunt la pedra.
La pedra damunt la terra.
La terra damunt l'abisme.
L'abisme sota els cels,
allà on és escrita la llei
que diu el que diu dels dies de pluja
de lluna
de sequera
d'abundor
o estrena de dona.

per Guillem Viladot

XXVIII

ÀNGEL TIXRI. *Va ser ell qui organitzà les festes de Sukkot, que de fet corresponien al cinquè dia de la creació, o de la cinquena volta mecànico-quàntica d'un fotó dins el buit, que és la que proporcionà més gaudi en els cels siderals.*

Dia primer:
menjar arrels de canya.
Dia segon:
beure sucs de parra.
Dia tercer:
flairar la fulla del fonoll.
Dia quart:
escoltar el cant de la puput.
Dia cinquè:
guaitar el pas del temps.
Dia sisè:
besar el besllum dels esperits.
Dia setè:
munyir la coixinera dels somnis.

XXIX

ÀNGEL KAMAKUM. *El seu poble era el dels moabites, que habitaven la falda de les muntanyes d'abarim, a solixent de la mar Morta; damunt de les aigües de la qual acostumava a passejar, sobretot quan la llum de ponent es feia dolça pel cantó de Betlehem.*

Amideu-vos amb la mesura de la palla
perquè arribareu a fer paller.
Amideu-vos amb els vestits de noces
perquè se us assegurí la generació.
Amideu-vos amb els ous de la gallina
perquè assolireu la perfecció de la vida.
Amideu-vos amb la faixa de les festes
perquè fressareu els camins inexistents.
Amideu-vos amb l'aigua de les basses
perquè d'ella neixen els capgrossos
les ombres de tardor
les moltes epifàniques
els miralls per aquells que
volen gaudir del propi visatge.